

ZAKON**O SISTEMU PLAČ V JAVNEM SEKTORJU (ZSPJS)****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**
(Vsebina in cilji zakona)

(1) Ta zakon ureja sistem plač funkcionarjev in javnih uslužbencev v javnem sektorju, pravila za njihovo določanje, obračunavanje in izplačevanje ter pravila za določanje obsega sredstev za plače. Zakon opredeljuje tudi postopek za spremembe razmerij med plačnimi skupinami in plačnimi podskupinami v javnem sektorju.

(2) Zakon določa skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, in sicer za uveljavitev načela enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah, za zagotovitev preglednosti sistema plač ter stimulativnosti plač.

2. člen
(Pomen izrazov)

Posamezni izrazi imajo po tem zakonu naslednji pomen:

1. Javni sektor po tem zakonu sestavljajo:

- državni organi in samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljevanju: lokalne skupnosti),
- javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter
- druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, niso del javnega sektorja po tem zakonu.

2. Uporabniki proračuna po tem zakonu so državni organi in lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

3. Funkcionarji so osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v Državnem zboru Republike Slovenije (v nadaljevanju: državni zbor) ali predstavniškem telesu lokalne skupnosti ter druge osebe, ki jih skladno z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti.

4. Javni uslužbenec je zaposleni, razen funkcionarja, ki sklene delovno razmerje v javnem sektorju iz 1. točke tega člena.

5. Katalog funkcij delovnih mest in nazivov je spisek funkcij sistemiziranih delovnih mest in nazivov v javnem sektorju.

6. Sistemizacija delovnih mest je akt, v katerem so v skladu z notranjo organizacijo določena delovna mesta, potrebna za izvajanje nalog državnega organa, uprave lokalne skupnosti oziroma osebe javnega prava, z opisom pogojev za zasedbo delovnih mest in nalog na posameznih delovnih mestih ter plačni razredi.

7. Delovno mesto je v organizacijski strukturi najnižja organizacijska enota, ki ima v okviru delovnega ali poklicnega področja opredeljene glavne naloge.

8. Naziv je poimenovanje, ki ga javni uslužbenec pridobi z imenovanjem, izvolitvijo, podelitvijo ali napredovanjem v skladu z zakonom.

9. Zahtevnost delovnega mesta, naziva in funkcije je prvina za določanje osnovnih plač na plačni lestvici. Določa se z zahtevnostjo nalog in iz njih izhajajočo zahtevano usposobljenostjo (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje), odgovornostjo, pooblastili in omejitvami, psihofizičnimi in umskimi napori ter vplivi okolja.

10. Plačno skupino sestavljajo funkcije oziroma delovna mesta in nazivi značilni za dejavnost oziroma istovrstna delovna mesta v vseh dejavnostih. Plačna skupina se glede na skupne značilnosti funkcij, delovnih mest in nazivov deli na plačne podskupine.

11. Plačna lestvica je sestavljena iz plačnih razredov.

12. Plačni razred je del plačne lestvice, ki ima vrednost izraženo v nominalnem znesku.

13. Osnovna plača je tisti del plače, ki ga prejema javni uslužbenec ali funkcionar na posameznem delovnem mestu, nazivu ali funkciji za opravljeno delo v polnem delovnem času in za pričakovane rezultate dela v posameznem mesecu. V osnovni plači je všteto tudi napredovanje javnega uslužbenca ali funkcionarja.

14. Del plače za delovno uspešnost je tisti del plače, ki ga lahko prejme javni uslužbenec in funkcionar za nadpovpečno uspešno opravljeno delo v določenem obdobju.

15. Dodatki so del plače javnega uslužbenca in funkcionarja za posebne pogoje, nevarnost in obremenitve, ki niso upoštevane pri vrednotenju zahtevnosti delovnega mesta, naziva ali funkcije.

16. V zakonu uporabljeni izrazi javni uslužbenec, funkcionar, predstojnik, direktor, ravnatelj, tajnik univerze in drugega visokošolskega zavoda (v nadaljevanju: tajnik) in drugi izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

3. člen (Določitev plač)

(1) Po tem zakonu se določajo plače javnih uslužbencev in funkcionarjev pri uporabnikih proračuna. Plače javnih uslužbencev za delo v tujini se določijo z uredbo vlade.

(2) Plača se določi s pogodbo o zaposlitvi - odločbo, tako da se v pogodbi določi plačni razred in druge sestavine plače v skladu s tem zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami. Ob izročitvi pisnega predloga pogodbe o zaposlitvi oziroma sklep je delodajalec dolžan javnemu uslužbencu ali funkcionarju podati pisno obrazložitev, ki pojasnjuje podlago za določitev njegove plače ter višino njenih posameznih delov.

(3) V pogodbi o zaposlitvi - odločbi oziroma sklep se javnemu uslužbencu in funkcionarju ne sme določiti plače v drugačni višini, kot je določena z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami.

(4) O spremembah plače, ki so posledica spremembe zakona, predpisa in drugega akta, izdanega na njihovi podlagi ali kolektivne pogodbe, obvesti delodajalec javnega uslužbenca oziroma funkcionarja s pisnim obvestilom in mu hkrati izroči pisni predlog ustreznega aneksa k pogodbi o zaposlitvi - odločbi oziroma sklep, najkasneje v petnajstih dneh po uveljavitvi tega akta ali kolektivne pogodbe.

(5) Če je določilo o plači v pogodbi o zaposlitvi - odločbi oziroma sklep v nasprotju s tretjim odstavkom tega člena, se uporabljajo določbe zakonov, predpisov in drugih aktov, izdanih na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami, s katerimi je določena plača javnega uslužbenca ali funkcionarja, kot sestavni del te pogodbe.

3.a člen (Ravnanje v primeru nezakonnosti)

(1) O ugotovitvi neskladnosti določb o plači v pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklep javnega uslužbenca oziroma sklepu, s katerim je določena plača funkcionarja s tretjim odstavkom 3. člena tega zakona mora delodajalec nemudoma pisno obvestiti prizadetega javnega uslužbenca ali funkcionarja in obrazložiti svoje ugotovitve in mu izročiti pisni predlog ustreznega aneksa k pogodbi o zaposlitvi, odločbo oziroma sklep, s katerim se odpravijo neskladnosti.

(2) Če delodajalec ugotovi, da je bila javnemu uslužbencu ali funkcionarju v nasprotju s tretjim odstavkom 3. člena tega zakona določena in izplačana nižja plača, kot bi mu pripadala, se mu razlika z zakonitimi zamudnimi obrestmi med izplačano in zakonito določeno plačo izplača skupaj s prvim izplačilom plače po ugotovitvi nastale nezakonitosti.

(3) Če delodajalec ugotovi, da je bila javnemu uslužbencu ali funkcionarju v nasprotju s tretjim odstavkom 3. člena tega zakona določena in izplačana višja plača, kot bi mu pripadala, se z javnim uslužbencem ali funkcionarjem dogovori o načinu vrnitve preveč izplačanega zneska. V primeru, da med delodajalcem in delojemalcem v enem mesecu od pisnega poziva delodajalca ne pride do soglasja, mora delodajalec preveč izplačani znesek zahtevati s tožbo pred pristojnim sodiščem.

(4) Če javni uslužbenec ali funkcionar ugotovi, da mu je bila plača določena in izplačana v nasprotju s tretjim odstavkom 3. člena tega zakona, lahko od delodajalca pisno zahteva, da ugotovi to nezakonitost in ravna v skladu s tem zakonom. Če delodajalec v roku osmih delovnih dni od vložene pisne zahteve ne izda obvestila iz prvega odstavka tega člena, lahko javni uslužbenec s tožbo zahteva od pristojnega sodišča ugotovitev te nezakonitosti ter izplačilo razlike med izplačano in zakonito določeno plačo.

(5) Če za dejstvo iz tretjega odstavka tega člena izve minister, pristojen za področje na katerem deluje proračunski uporabnik, Računsko sodišče ali pristojni inšpektor, lahko od delodajalca zahteva, da ugotovi to nezakonitost in ravna v skladu s tem zakonom, če pa delodajalec v roku enega meseca od vložene zahteve ne izda obvestila iz prvega odstavka in v nadaljnjem roku enega meseca ne ravna po tretjem odstavku tega člena, lahko tudi s tožbo zahteva pred pristojnim sodiščem vračilo preveč izplačanega zneska.

(6) Delodajalec po splošnih pravilih civilnega prava in določbah zakona, ki ureja delovna razmerja, odškodninsko odgovarja za škodo, ki je javnemu uslužbencu oziroma funkcionarju povzročena s kršenjem pravic iz delovnega razmerja, ki se nanašajo na določitev in izplačilo plač.

II. DOLOČANJE OBSEGA SREDSTEV IN USKLAJEVANJE PLAČ

4. člen

(Določanje obsega sredstev za plače)

Obseg sredstev za plače za posamezno proračunsko leto se v finančnih načrtih uporabnikov proračuna, upošteva število javnih uslužbencev in funkcionarjev v skladu s sprejetim programom dela, njihove osnovne plače vključno s predvidenimi napredovanji, obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti in obseg sredstev za dodatke po zakonih, podzakonskih predpisih in kolektivnih pogodbah, določa v skladu z določili tega zakona.

5. člen

(Sestava plače, osnovna plača in usklajevanje osnovnih plač)

(1) Plača je sestavljena iz osnovne plače, dela plače za delovno uspešnost in dodatkov.

(2) Znesek osnovne plače se določi z uvrstitvijo v posamezen plačni razred iz plačne lestvice.

(3) Plačna lestvica je določena v prilogi 1 tega zakona.

(4) Vrednosti plačnih razredov se usklajujejo praviloma enkrat letno. Višina uskladitve se dogovori s kolektivno pogodbo za javni sektor. Pogajanja se pričnejo najkasneje do 1. maja in se praviloma zaključijo najkasneje 30 dni pred rokom, določenim za predložitev predloga državnega proračuna

državnemu zboru.

(5) Vsakokratna vrednost plačnih razredov iz plačne lestvice, usklajena v skladu s prejšnjim odstavkom, se določi z zakonom.

6. člen

(Kolektivno dodatno pokojninsko zavarovanje za javne uslužbence)

(1) Socialni partnerji se lahko dogovorijo, da se del sredstev iz naslova uskladitve osnovnih plač nameni za vplačilo premij kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence.

III. PLAČNE SKUPINE, PLAČNE PODSKUPINE IN TARIFNI RAZREDI

7. člen

(Določitev plačnih skupin in plačnih podskupin)

(1) Plačne skupine in plačne podskupine so:

Plačne skupine Plačne podskupine

A – Funkcije v državnih organih in lokalnih skupnostih	A1 – Predsednik republike in funkcionarji izvršilne oblasti A2 – Funkcionarji zakonodajne oblasti A3 – Funkcionarji sodne oblasti A4 – Funkcionarji v drugih državnih organih A5 – Funkcionarji v lokalnih skupnostih
B – Poslovodni organi pri uporabnikih proračuna	B1 – Ravnatelji, direktorji in tajniki
C – Uradniški nazivi v državni upravi in v upravah lokalnih skupnosti ter v drugih državnih organih	C1 – Uradniki v drugih državnih organih C2 – Uradniki v državni upravi, upravah pravosodnih organov in upravah lokalnih skupnosti C3 – Policisti C4 – Vojaki C5 – Cariniki C6 – Inšpektorji, pazniki in drugi uradniki s posebnimi pooblastili C7 – diplomati
D – Delovna mesta na področju vzgoje, izobraževanja	D1 – Visokošolski učitelji in visokošolski sodelavci D2 – Predavatelji višjih strokovnih šol, srednješolski in osnovnošolski učitelji in drugi strokovni delavci D3 – Vzgojitelji in ostali strokovni delavci v vrtcih
E – Delovna mesta na področju zdravstva	E1 – Zdravniki in zobozdravniki E2 – Farmacevtski delavci E3 – Medicinske sestre in babice E4 – Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci
F – Delovna mesta na področju socialnega varstva	F1 – Strokovni delavci F2 – Strokovni sodelavci
G – Delovna mesta na področju kulture in informiranja	G1 – Umetniški poklici G2 – Drugi poklici na področju kulture in informiranja

H – Delovna mesta in nazivi na področju znanosti	H1 – Raziskovalci H2 – Strokovni sodelavci
I – Delovna mesta v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih ter pri drugih uporabnikih proračuna	I1 – Strokovni delavci
J – Spremljajoča delovna mesta (velja za ves javni sektor)	J1 – Strokovni delavci J2 - Administrativni delavci J3 – Ostali strokovno tehnični delavci

(2) V plačnih podskupinah od C1 do J3 je na delovnih mestih in v nazivih mogoče doseči največ 57. plačni razred.

(3) Katalog funkcij delovnih mest in nazivov (formacijskih dolžnosti) v plačnih podskupinah od A1do J3 v skladu z zakonom, podzakonskim predpisom, splošnim aktom organa ali kolektivno pogodbo objavi vlada.

Spremembe in dopolnitve kataloga funkcij, delovnih mest in nazivov (formacijskih dolžnosti) vlada objavi najkasneje v tridesetih dneh od objave sprememb in dopolnitev aktov, ki so podlaga za pripravo kataloga.

(4) Katalog funkcij, delovnih mest in nazivov (formacijskih dolžnosti) (v nadaljnjem besedilu: katalog) zajema:

1. zaporedno številko funkcije, delovnega mesta in naziva,
2. šifro funkcije ali delovnega mesta,
3. ime funkcije ali delovnega mesta,
4. tarifni razred delovnega mesta,
5. šifro naziva,
6. ime naziva,
7. plačni razred funkcije, delovnega mesta ali naziva brez napredovanja,
8. najvišji plačni razrede funkcije, delovnega mesta ali naziva, ki ga je možno doseči z napredovanjem.

(5) Uporabnik proračuna v aktu o sistemizaciji ne sme sistemizirati delovnega mesta in naziva, ki ni naveden v aktih iz tretjega.

(6) V zvezi s plačami mora akt o sistemizaciji delovnih mest (v nadaljnjem besedilu: sistemizacija) pri uporabnikih proračuna iz prvega odstavka 2. člena tega zakona vsebovati naslednji minimalni obseg potrebnih podatkov:

1. šifro proračunskega uporabnika in šifro notranje organizacijske enote,
2. naziv proračunskega uporabnika in naziv notranje organizacijske enote,
3. plačno podskupino,
4. šifro delovnega mesta,
5. ime delovnega mesta,
6. tarifni razred delovnega mesta,
7. šifro naziva, kjer nazivi obstajajo,
8. ime naziva, kjer nazivi obstajajo,
9. plačni razred delovnega mesta oziroma plačni razred naziva in
10. število napredujevalnih razredov na delovnem mestu oziroma v nazivu.

8. člen

(Tarifni razredi in ravni potrebne usposobljenosti)

(1) Osnovne plače javnih uslužbencev se določajo tudi na podlagi uvrstitve delovnih mest in nazivov v tarifne razrede. Tarifni razredi izražajo stopnjo zahtevnosti delovnih mest in nazivov glede na zahtevano izobrazbo oziroma usposobljenost.

(2) Najnižji možni plačni razred brez napredovanja za posamezen tarifni razred se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(3) Tarifni razredi so:

Tarifni razred	Uspešno končano izobraževanje oziroma pridobljena usposobljenost, ki je praviloma potrebna za opravljanje delovnih nalog	Raven izobrazbe
I.	- nepopolna nižja stopnja osnovnošolske izobrazbe - popolna nižja stopnja osnovnošolske izobrazbe - nepopolna višja stopnja osnovnošolske izobrazbe	11001 11002 11003
II.	- popolna višja stopnja osnovnošolske izobrazbe	12001
III.	- nižja poklicna izobrazba	13001
IV.	- srednja poklicna izobrazba	14001
V.	- srednja strokovna izobrazba - srednja splošna izobrazba	15001 15002
VI.	- višja strokovna izobrazba - višješolska izobrazba (prejšnja)	16101 16102
VII/1.	- specializacija po višješolski izobrazbi (prejšnja) - visokošolska strokovna izobrazba (prejšnja) - visokošolska strokovna izobrazba - visokošolska univerzitetna izobrazba	16201 16202 16203 16204
VII/2.	- specializacija po visokošolski izobrazbi (prejšnja) - visokošolska univerzitetna izobrazba (prejšnja) - magistrska izobrazba	17001 17002 17003
VIII.	- specializacija po univerzitetni izobrazbi (prejšnja) - magisterij znanosti (prejšnji) - državni pravniški izpit - specializacija v zdravstvu	18101 18102
IX.	- doktorat znanosti (prejšnji) - doktorat znanosti	18201 18202

IV. DOLOČANJE OSNOVNE PLAČE

9. člen (Določanje osnovne plače)

(1) Osnovna plača javnega uslužbenca je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščeno delovno mesto oziroma naziv, na katerega je javni uslužbenec razporejen oziroma, ki ga je pridobil z napredovanjem.

(2) Osnovna plača funkcionarja je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščena posamezna funkcija oziroma s plačnim razredom, ki ga je funkcionar pridobil z napredovanjem, če funkcionar lahko napreduje v skladu z zakonom.

(3) V aktih o sistemizaciji delovnih mest in nazivov pri uporabnikih proračuna je pri določanju in obračunu plač obvezna uporaba plačnih razredov po tem zakonu.

9.a člen (Določitev osnovne plače za pripravnike)

Pripravniku se določi osnovna plača na podlagi uvrstitve delovnega mesta oziroma naziva, na katerem lahko pripravnik delo opravlja neposredno po opravljenem pripravništvu oziroma izpitu, določenem po posebnih predpisih, in sicer tako, da je njegova osnovna plača za čas pripravništva za šest plačnih

razredov nižja od osnovne plače tega delovnega mesta oziroma naziva, razen če področni zakon določa drugače.

10. člen
(Določitev osnovne plače funkcionarjev)

- (1) Osnovne plače funkcionarjev se določijo z uvrstitvijo v plačni razred.
- (2) Uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede je določena v prilogi 3 tega zakona.

11. člen
(Določitev osnovne plače ravnateljev, direktorjev in tajnikov)

- (1) Osnovne plače ravnateljev, direktorjev in tajnikov, zaposlenih pri proračunskih uporabnikih iz 2. točke 2. člena tega zakona, upoštevaje zahtevnost delovnega mesta ter pomen proračunskega uporabnika, ki ga vodijo, se določijo z uvrstitvijo v plačni razred.
- (2) Uvrstitev v plačne razrede določi vlada z uredbo, pri čemer se lahko za posamezne vrste delovnih mest uvrstitev določi v razponu plačnih razredov; v tem primeru morajo biti določeni tudi kriteriji za določitev plačnega razreda.
- (3) Plačni razred za določitev osnovne plače ravnatelja, direktorja in tajnika pri proračunskih uporabnikih iz 2. točke 2. člena tega zakona, katerih ustanovitelj je država, predpiše minister, pristojen za posamezno področje (v nadaljevanju: pristojni minister).
- (4) Plačni razred za določitev osnovne plače ravnatelja in direktorja pri proračunskih uporabnikih iz 2. točke 2. člena tega zakona, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, in se plače financirajo iz državnega proračuna ali iz obveznega zdravstvenega zavarovanja, predpiše pristojni minister.
- (5) Plačni razred za določitev osnovne plače ravnatelja in direktorja pri proračunskih uporabnikih iz 2. točke 2. člena tega zakona, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, in se plače financirajo iz proračuna lokalne skupnosti, predpiše pristojni organ lokalne skupnosti s soglasjem pristojnega ministra.
- (6) Direktorjem, imenovanim v naziv, se plača, ne glede na naziv, določi v skladu z uredbo iz tega člena.

12. člen
(Orientacijska delovna mesta in nazivi ter skupna metodologija)

- (1) Orientacijska delovna mesta in nazivi so izbrana delovna mesta in nazivi, ki omogočajo primerjavo v plačnih skupinah in med plačnimi skupinami. Ovrednotijo se z uporabo skupne metodologije.
- (2) Skupna metodologija opredeljuje navodila za uvrščanje delovnih mest in nazivov v plačne razrede, pri čemer se upoštevajo predvsem naslednji kriteriji:
 - zahtevnost delovnih nalog oziroma pogojev za pridobitev naziva,
 - zahtevana usposobljenost (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje),
 - odgovornost in pooblastila,
 - psihofizični in umski napor ter
 - vplivi okolja.
- (3) Skupna metodologija se določi s posebno kolektivno pogodbo, ki jo sklenejo vlada in reprezentativni sindikati javnega sektorja.
- (4) Orientacijska delovna mesta in nazivi se določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

13. člen
(Način uvrščanja v plačne razrede)

(1) Uvrstitev delovnih mest in nazivov v plačne razrede se opravi upoštevaje uvrstitev orientacijskih delovnih mest in nazivov. Uvrstitev ovrednotenih orientacijskih delovnih mest in nazivov v plačne razrede se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(2) Delovna mesta oziroma nazivi v plačnih skupinah D, E, F, G, H in J ter v plačnih podskupinah C1, C2, C3, C5 in C6 se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, v plačni skupini C4 z uredbo in v plačni skupini I z uredbo ali s kolektivnimi pogodbami.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se delovna mesta oziroma nazivi v plačni podskupini C1, razen v državnem tožilstvu in državnem pravobranilstvu, uvrščajo v plačne razrede z aktom državnega organa, upoštevaje uvrstitev primerljivih delovnih mest in nazivov plačne skupine C v kolektivni pogodbi dejavnosti.

(4) Delovna mesta oziroma nazivi se v sistemizacijah uvrščajo v plačne razrede v skladu z uvrstitvijo v kolektivni pogodbi za javni sektor in kolektivno pogodbo, ki velja za uporabnika proračuna. Če je v sistemizaciji predvideno delovno mesto oziroma naziv, ki ga ureja kolektivna pogodba za drugo dejavnost, se v sistemizaciji upošteva uvrstitev v plačni razred iz te kolektivne pogodbe.

(5) Delovna mesta javnih uslužbencev v javnem zavodu RTV Slovenija se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo, ki jo skleneta v imenu delodajalca generalni direktor javnega zavoda in v imenu delojemalcev reprezentativni sindikati v javnem zavodu.

(6) Ne glede na določbe tega člena se delovna mesta in nazivi v obveščevalnih in varnostnih službah, ki niso uvrščeni v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, uvrščajo v plačne razrede s splošnim aktom organa, h kateremu da soglasje vlada. Akt se ne objavi.

14. člen
(Zmanjšanje osnovne plače oziroma plače)

(1) V primeru, ko javni uslužbenec opravlja delo na delovnem mestu z nižjo izobrazbo od zahtevane, mu pripada osnovna plača, ki je za dva plačna razreda nižja od osnovne plače delovnega mesta, na katerem opravlja delo.

(2) Če ima javni uslužbenec iz prejšnjega odstavka več kot 23 let delovne dobe, mu pripada osnovna plača, ki je za en plačni razred nižja od osnovne plače delovnega mesta, na katerem opravlja delo.

(3) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljata tudi v primeru, ko je za opravljanje dela na delovnem mestu v tarifnem razredu VII/1 oziroma VII/2, kot ustrezna izobrazba določena tudi višješolska izobrazba (prejšnja, kot jo določa 8. člen tega zakona).

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporabljajo za delovna mesta v VI. in nižjih tarifnih razredih.

(5) Učitelju ali drugemu strokovnemu delavcu, kateremu je v okviru tedenskega polnega delovnega časa določena zmanjšana tedenska učna obveznost v skladu z zakonom, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja, se plača obračuna v skladu z opravljeno učno obveznostjo.

15. člen
(Določitev osnovne plače za določen čas)

V primerih, določenih s posebnim zakonom, se lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot osnova upošteva plačni razred ustreznega delovnega mesta oziroma naziva.

V. NAPREDOVANJE

16. člen (Napredovanje v višji plačni razred)

(1) Javni uslužbenec lahko na podlagi tega zakona na delovnem mestu oziroma v nazivu napreduje v višji plačni razred. O tem napredovanju odloča pristojni organ oziroma predstojnik.

(2) Javni uslužbenci na delovnih mestih, kjer je mogoče tudi napredovanje v višji naziv, lahko v posameznem nazivu napredujejo največ za pet plačnih razredov, javni uslužbenci, kjer ni mogoče napredovati v naziv, lahko na delovnem mestu napredujejo največ za deset plačnih razredov. Če z napredovanjem na delovnih mestih, kjer je mogoče napredovanje v naziv, skupaj v vseh nazivih ni mogoče napredovanje za deset plačnih razredov, je v najvišjem nazivu mogoče napredovati za toliko plačnih razredov, da je doseženo napredovanje v nazivih skupno za deset plačnih razredov.

(3) Javni uslužbenec lahko na podlagi tega zakona napreduje vsaka tri leta za en ali dva plačna razreda, če izpolnjuje predpisane pogoje. Kot napredovalno obdobje se šteje čas od zadnjega napredovanja v višji plačni razred. Za napredovalno obdobje se upošteva čas, ko je javni uslužbenec delal na delovnih mestih, za katere je predpisana enaka stopnja strokovne izobrazbe. Pristojni organ oziroma predstojnik najmanj enkrat letno preveri izpolnjevanje pogojev za napredovanje.

(4) V primeru, da ima javni uslužbenec osnovno plačo določeno v skladu z s prvim 14. člena tega zakona, napreduje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Funkcionarji ne morejo napredovati v višji plačni razred, razen sodnikov, državnih tožilcev in državnih pravobranilcev.

(6) Javni uslužbenci, ki so z uredbo ali aktom državnega organa razvrščeni na delovna mesta v plačni skupini B, ne napredujejo v višji plačni razred, se pa ocenjujejo.

(7) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko javni uslužbenci na vodstvenih delovnih mestih, ki so uvrščena v plačne razrede s kolektivnimi pogodbami, uredbami oziroma splošnimi akti, napredujejo za največ deset plačnih razredov.

17. člen (Pogoji za napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred)

(1) Pogoj za napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred je delovna uspešnost, izkazana v napredovalnem obdobju. Delovna uspešnost se ocenjuje glede na:

- rezultate dela,
- samostojnost, ustvarjalnost in natančnost pri opravljanju dela,
- zanesljivost pri opravljanju dela,
- kvaliteto sodelovanja in organizacijo dela ter
- druge sposobnosti v zvezi z opravljanjem dela.

(2) Postopek in način preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje po tem zakonu se za javne uslužbence v organih državne uprave, v upravah lokalnih skupnosti, v pravosodnih organih, v javnih zavodih in drugih uporabnikih proračuna določi z uredbo vlade.

(3) Za javne uslužbence v drugih državnih organih se postopek in način preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje določi s splošnim aktom, ki ga izda predstojnik državnega organa.

(4) Za javne zavode s področja zdravstvenega zavarovanja, zaposlovanja in zavarovanja za primer brezposelnosti ter pokojninskega in invalidskega zavarovanja izda splošni akt direktor javnega zavoda v soglasju s pristojnim ministrom in ministrom, pristojnim za finance, za visokošolske zavode pa pristojni organ univerze oziroma samostojnega visokošolskega zavoda s soglasjem Sveta za visoko šolstvo Republike Slovenije.

(5) Za javne uslužbence v javnih zavodih s področja raziskovalne in razvojne dejavnosti, se postopek in način preverjanja izpolnjevanja pogojev za napredovanje določi s splošnim aktom, ki ga izda minister, pristojen za znanost, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(6) Splošni akti iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(7) Pred izdajo uredbe in splošnih aktov je potrebno pridobiti mnenje reprezentativnih sindikatov.

17.a člen
(preizkus ocene)

(1) Javni uslužbenec, ki ni bil ocenjen oziroma, ki se ne strinja z oceno, lahko v osmih delovnih dneh od poteka roka za ocenitev oziroma od seznanitve z oceno zahteva, da se ga oceni oziroma zahteva preizkus ocene pred komisijo, ki jo imenuje odgovorna oseba v roku 15 dni od vložitve zahteve za preizkus ocene.

(2) Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavljajo trije javni uslužbeneci, ki imajo najmanj enako stopnjo izobrazbe, kot se zahteva za delovno mesto javnega uslužbenca, ki je zahteval preizkus ocene. V komisijo so lahko imenovani tudi javni uslužbeneci drugega proračunskega uporabnika.

(3) Nadrejeni in javni uslužbenec, ki zahteva preizkus ocene, imata pravico do udeležbe v preizkusu ocene. Komisija opravi preizkus ocene oziroma naloži delodajalcu, da javnega uslužbenca oceni najkasneje v 15 dneh od njenega imenovanja.

(4) O preizkusu ocene se vodi zapisnik. Komisija o preizkusu ocene odloči s sklepom.

(5) Odločitev komisije je dokončna.

(6) Veljavna ocena je ocena, s katero je bil seznanjen javni uslužbenec, v primeru zahteve za preizkus ocene pa ocena, ki jo določi komisija iz tega člena in je javnemu uslužbencu vročena.

(7) Zoper oceno komisije lahko javni uslužbenec uveljavlja sodno varstvo v skladu z zakoni, ki urejajo delovna razmerja.

(8) Če delodajalec v roku iz tretjega odstavka tega člena javnega uslužbenca ne oceni, lahko javni uslužbenec neposredno uveljavlja sodno varstvo v skladu z zakoni, ki urejajo delovna razmerja.

(9) Če javni uslužbenec na osnovi veljavne ocene iz šestega odstavka tega člena izpolni pogoje za napredovanje v skladu s predpisi, ki urejajo napredovanje na delovnem mestu oziroma v nazivu, napreduje od 1. aprila v letu, ko izpolni pogoje za napredovanje v višji plačni razred.

(10) V Slovenski vojski se delovno uspešnost ocenjuje v okviru službene ocene v skladu s predpisi na obrambnem področju, pri čemer se za ocenjevalno lestvico in pogoje za napredovanje uporablja uredba iz drugega odstavka 17. člena tega zakona.

18. člen
(Napredovanje v višji plačni razred v višjem tarifnem razredu)

Z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu se lahko javni uslužbenec uvrsti v plačni razred, ki je uvrščen v višji tarifni razred kot plačni razred za določitev osnovne plače delovnega mesta oziroma naziva, na katerem napreduje, vendar ne višje kot je določen najvišji plačni razred plačne podskupine.

19. člen
(Določitev plačnega razreda ob zaposlitvi, premestitvi
na drugo delovno mesto oziroma imenovanju v naziv ali višji naziv)

(1) Ob zaposlitvi, premestitvi na drugo delovno mesto oziroma imenovanju v naziv ali višji naziv se javni uslužbenec uvrsti v plačni razred, v katerega je uvrščeno delovno mesto, za katerega je javni

uslužbenec sklenil delovno razmerje, oziroma na katerega je bil premeščen, oziroma v plačni razred, v katerega je uvrščen naziv, v katerega je imenovan. Če bi bil javni uslužbenec zaradi premestitve na delovno mesto oziroma v naziv v višjem tarifnem razredu uvrščen v nižji ali isti plačni razred kot ga je dosegel z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu pred to premestitvijo, se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se že doseženi plačni razred na delovnem mestu oziroma v nazivu pred premestitvijo oziroma imenovanjem poveča za en plačni razred. Ne glede na določbo prejšnjega stavka javnega uslužbenca ni možno uvrstiti v višji plačni razred kot znaša najvišji plačni razred delovnega mesta oziroma naziva, na oziroma v katerega je javni uslužbenec premeščen oziroma imenovan, ki ga je možno doseči z napredovanjem.

(2) Če obstajajo za to utemeljeni razlogi, se lahko javnega uslužbenca ob zaposlitvi, na podlagi soglasja, premestitvi na drugo delovno mesto oziroma imenovanju v naziv ali višji naziv, uvrsti v plačni razred, ki je za največ pet plačnih razredov višji od plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, vendar ne v višji plačni razred kot ga je možno doseči z napredovanjem. Soglasje za uvrstitev podajo:

- za javnega uslužbenca, zaposlenega v organih državne uprave, Vlada,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj in financer je država, pristojni minister,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj in financer je lokalna skupnost, župan,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, pri katerih je ustanovitelj lokalna skupnost, financer pa država, župan v soglasju s pristojnim ministrom,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega v upravi pravosodnih organov, predsednik Vrhovnega sodišča, generalni državni tožilec oziroma generalni državni pravobranilec,
- za javne uslužbenke, zaposlene v javnem zavodu RTV Slovenija, Programski svet javnega zavoda.

(3) Za javnega uslužbenca, zaposlenega v drugih državnih organih, soglasje ni potrebno.

(4) Pogoje za napredovanje v višji naziv določajo predpisi, ki urejajo napredovanje v višji naziv za posamezne plačne skupine.

20. člen

(Določitev plačnega razreda javnega uslužbenca)

(1) Če je javni uslužbenec premeščen na drugo delovno mesto oziroma je sklenil pogodbo o zaposlitvi o delu na drugem delovnem mestu v nižjem ali istem tarifnem razredu, obdrži število plačnih razredov napredovanja, ki jih je dosegel na prejšnjem delovnem mestu, razen če pristojni organ ugotovi, da na prejšnjem delovnem mestu ni dosegal pričakovanih delovnih rezultatov (razlog nesposobnosti) ali da plačni razredi za napredovanje na prejšnjem delovnem mestu niso bili doseženi v skladu z zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi. Ohranitev plačnih razredov napredovanja je možna pri istem ali drugem delodajalcu v isti plačni podskupini ali na istovrstnih oziroma sorodnih delovnih mestih v različnih plačnih podskupinah.

(2) Javni uslužbenec, ki napreduje v naziv ali višji naziv, prenese že dosežena napredovanja v plačne razrede na delovnem mestu ali v nižjem nazivu v nov naziv tako, da se doseženi plačni razred pred napredovanjem v naziv ali višji naziv poveča za največ tri plačne razrede. Ne glede na določbo prejšnjega stavka javnega uslužbenca ni možno uvrstiti v višji plačni razred, kot ga je možno doseči z napredovanjem.

VI. DELOVNA USPEŠNOST

21. člen

(Vrste delovne uspešnosti)

(1) Javni uslužbenci so lahko upravičeni do:

- redne delovne uspešnosti,
- delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela in

- delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu.

(2) Funkcionarji, za katere to določa ta zakon, so lahko upravičeni do delovne uspešnosti iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka tega člena.

a) Redna delovna uspešnost

22. člen

(Obseg sredstev za plačilo redne delovne uspešnosti)

(1) Skupen obseg sredstev za plačilo redne delovne uspešnosti znaša najmanj 2% in ne več kot 5% letnih sredstev za osnovne plače. Skupen obseg sredstev za redno delovno uspešnost za plačilo ravnateljev, direktorjev in tajnikov se oblikuje in izkazuje ločeno.

(2) Skupen obseg sredstev za vsako leto se za javne uslužbence določi s kolektivno pogodbo za javni sektor, za sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce pa z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

(3) Del plače za redno delovno uspešnost ne pripada funkcionarjem, razen sodnikom, državnim tožilcem in državnim pravobranilcem.

22.a člen

(Del plače za redno delovno uspešnost javnih uslužbencev)

(1) Del plače za redno delovno uspešnost pripada javnemu uslužbencu, ki je v obdobju, za katerega se izplačuje, pri opravljanju svojih rednih delovnih nalog dosegel nadpovprečne delovne rezultate. Ta del plače lahko letno znaša največ dve osnovni mesečni plači javnega uslužbenca, pri čemer se kot osnova upošteva višina osnovne plače javnega uslužbenca v mesecu decembru preteklega leta. Del plače za delovno uspešnost se izplača najmanj dvakrat letno, razen če ni s kolektivno pogodbo ali z aktom, izdanim na podlagi zakona, urejeno drugače.

(2) Del plače za redno delovno uspešnost se javnemu uslužbencu določi na podlagi meril in kriterijev, dogovorjenih s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(3) Višino dela plače za redno delovno uspešnost ravnateljev, direktorjev in tajnikov določi organ, pristojen za njihovo imenovanje, na podlagi meril, ki jih določi pristojni minister.

22.b člen

(Del plače za redno delovno uspešnost sodnikov)

(1) Sodniku, ki je v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate, pripada del plače za redno delovno uspešnost. Ta del plače lahko letno znaša največ dve osnovni mesečni plači sodnika, pri čemer se kot osnova upošteva višina osnovne plače sodnika v mesecu decembru preteklega leta.

(2) O višini in izplačilu dela plače za redno delovno uspešnost odloči predsednik sodišča. O višini in izplačilu dela plače za redno delovno uspešnost predsednika sodišča odloči predsednik neposredno višjega sodišča. Predsedniku Vrhovnega sodišča del plače za redno delovno uspešnost ne pripada.

(3) Predsednik sodišča vrednoti delovne rezultate sodnika ob smiselni uporabi kriterijev iz 29. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 41/06 - uradno prečiščeno besedilo in 17/06).

(4) Redna delovna uspešnost se sodniku izplača enkrat letno.

(5) Sodnik, ki se z višino izplačila dela plače za redno delovno uspešnost ne strinja, lahko v osmih dneh od izplačila napove pritožbo. V primeru napovedi pritožbe predsednik sodišča v osmih dneh izdela obrazložitev in jo vroči sodniku. Sodnik zoper tako obrazloženo odločitev predsednika sodišča lahko vloži pritožbo, ki ne zadrži izvršitve, v osmih dneh na personalni svet neposredno višjega sodišča, sodnik Vrhovnega sodišča pa na personalni svet Vrhovnega sodišča Republike Slovenije.

22.c člen

(Del plače za redno delovno uspešnost državnih tožilcev)

(1) Državnemu tožilcu oziroma pomočniku državnega tožilca (v nadaljnjem besedilu državni tožilec), ki je v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate, pripada del plače za redno delovno uspešnost. Ta del plače lahko letno znaša največ dve osnovni mesečni plači državnega tožilca, pri čemer se kot osnova upošteva višina osnovne plače državnega tožilca v mesecu decembru preteklega leta.

(2) O višini in izplačilu dela plače za redno delovno uspešnost odloči vodja državnega tožilstva. O višini in izplačilu dela plače za redno delovno uspešnost vodje državnega tožilstva odloči generalni državni tožilec. Generalnemu državnemu tožilcu del plače za redno delovno uspešnost ne pripada.

(3) Vodja državnega tožilstva vrednoti delovne rezultate državnega tožilca ob smiselni uporabi kriterijev iz 23. člena Zakona o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 50/06 - uradno prečiščeno besedilo) in 29. člena Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 41/06 - uradno prečiščeno besedilo in 17/06).

(4) Redno delovno uspešnost se državnemu tožilcu izplača enkrat letno.

(5) Državni tožilec, ki se z višino izplačila dela plače za redno delovno uspešnost ne strinja, lahko v osmih dneh od izplačila napove pritožbo. V primeru napovedi pritožbe vodja državnega tožilstva v osmih dneh izdela obrazložitev in jo vroči državnemu tožilcu. Državni tožilec zoper tako obrazloženo odločitev vodje državnega tožilstva lahko vloži pritožbo, ki ne zadrži izvršitve, v osmih dneh na državnotožilski svet.

22.č člen

(Del plače za redno delovno uspešnost državnih pravobranilcev)

(1) Državnemu pravobranilcu oziroma pomočniku državnega pravobranilca (v nadaljnjem besedilu državni pravobranilec), ki je v tekočem letu dosegel nadpovprečne delovne rezultate, pripada del plače za redno delovno uspešnost. Ta del plače lahko letno znaša največ dve osnovni mesečni plači državnega pravobranilca, pri čemer se kot osnova upošteva višina osnovne plače državnega pravobranilca v mesecu decembru preteklega leta.

(2) O višini in izplačilu dela plače za redno delovno uspešnost odloči generalni državni pravobranilec. Generalnemu državnemu pravobranilcu del plače za redno delovno uspešnost ne pripada.

(3) Generalni državni pravobranilec vrednoti delovne rezultate državnega pravobranilca ob smiselni uporabi kriterijev iz 51. člena Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 41/06 - uradno prečiščeno besedilo).

(4) Redno delovno uspešnost se državnemu pravobranilcu izplača enkrat letno.

(5) Državni pravobranilec, ki se z višino izplačila dela plače za redno delovno uspešnost ne strinja, lahko v osmih dneh od izplačila napove pritožbo. V primeru napovedi pritožbe generalni državni pravobranilec v osmih dneh izdela obrazložitev in jo vroči državnemu pravobranilcu. Državni pravobranilec zoper tako obrazloženo odločitev generalnega državnega pravobranilca lahko vloži pritožbo, ki ne zadrži izvršitve, v osmih dneh na personalno komisijo.

b) Delovna uspešnost iz naslova povečanega obsega dela

22.d člen

(Sredstva za plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela)

(1) Uporabniki proračuna lahko v primerih, ko to določa ta zakon, izplačujejo sredstva za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela nad omejitvijo iz 22. člena, če imajo za ta namen na

razpolago sredstva iz prihrankov sredstev za plače, ki nastanejo zaradi odsotnosti javnih uslužbencev, sodnikov, državnih tožilcev in državnih pravobranilcev ali nezasedenih delovnih mest oziroma nezasedenih sodniških mest, mest državnih tožilcev in mest državnih pravobranilcev, za katera so bila predvidena sredstva v finančnem načrtu uporabnika proračuna, in sredstev za posebne projekte.

(2) Posebni projekti, za izvajanje katerih je dovoljeno izplačevati del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela, se za javne uslužbence določijo z aktom vlade. Za sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce se posebni projekti in obseg sredstev, namenjen za plačilo povečanega obsega dela iz naslova teh projektov, določijo z državnim proračunom.

22.e člen

(Plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela javnih uslužbencev)

(1) Javnemu uslužbencu se lahko izplača del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela za opravljeno delo, ki presega pričakovane rezultate dela v posameznem mesecu, če je na ta način mogoče zagotoviti racionalnejše izvajanje nalog uporabnika proračuna. Pisno odločitev o povečanem obsegu dela in plačilu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela sprejme predstojnik oziroma direktor uporabnika proračuna za posamezni mesec na podlagi pisnega dogovora med javnim uslužbencem in predstojnikom oziroma direktorjem ali javnim uslužbencem, pooblaščenim za organizacijo dela, ki ga lahko skleneta za daljše obdobje.

(2) Javnim uslužbencem v javnih vzgojno-izobraževalnih zavodih in visokošolskih zavodih se lahko, v okviru povečanega obsega dela iz prejšnjega odstavka, določi obseg dodatne tedenske učne obveznosti oziroma obseg dodatne tedenske pedagoške obveznosti le v obsegu in pod pogoji, določenimi z zakoni, ki urejajo organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja oziroma visokošolskega izobraževanja.

(3) Vlada z uredbo določi pogoje, merila in obseg dela plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbence iz prvega odstavka tega člena, vključno s Slovensko vojsko, razen za javne uslužbence v drugih državnih organih, kot jih določa Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 32/06 - uradno prečiščeno besedilo), za katere se pogoje in obseg dela plače za plačilo delovne uspešnosti določi z zakonom oziroma s splošnim aktom, izdanim na podlagi zakona.

(4) Del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela iz drugega odstavka tega člena se obračuna enako kot redna učna oziroma pedagoška obveznost.

22.f člen

(Plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela sodnikov)

(1) Če je mogoče zagotoviti učinkovito izvajanje pristojnosti sodišča tako, da se poveča obseg dela za posamezne sodnike na istem sodišču ali drugem sodišču enakega oziroma nižjega položaja, lahko predsednik sodišča, na podlagi dogovora s sodnikom, sprejme pisno odločitev o povečanem obsegu dela in o plačilu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela posameznega sodnika.

(2) Predsednik sodišča pripravi predlog opravljanja povečanega obsega dela, ki vsebuje tudi predlog višine plačila delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela sodnika, in ga, če gre za izvajanje posebnih projektov, pošlje v potrditev Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije. Če Vrhovno sodišče Republike Slovenije predlog potrdi, sodišču tudi zagotovi ustrezna sredstva za plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela. Vrhovno sodišče Republike Slovenije lahko predlog predsednika sodišča spremeni oziroma dopolni. Na podlagi potrjenega predloga predsednik sodišča sklene s sodnikom pisni dogovor o povečanem obsegu dela in plačilu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela.

(3) Pisni dogovor se pošlje v vednost predsedniku neposredno višjega sodišča in ministrstvu,

pristojnemu za pravosodje ter Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, če mu ni bil že predhodno poslan v potrditev.

(4) Podrobnejše pogoje, merila in obseg plačila delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela določi sodni svet, ta pa morajo biti določena tako, da se poleg števila rešenih zadev lahko upoštevajo tudi narava, starost in vrsta zadev ter stopnja znanja in izkušenj, ki so potrebna za odločanje. Del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela lahko znaša največ 20% osnovne plače sodnika. V primeru, da se sodniku izplačuje del plače za povečan obseg dela iz naslova posebnih projektov, lahko del plače za povečan obseg dela znaša skupno (iz obeh naslovov) največ 50% osnovne plače.

(5) Akt sodnega sveta iz četrtega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

22.g člen
(plačilo delovne uspešnosti iz naslova
povečanega obsega dela državnih tožilcev)

(1) Državnemu tožilcu se lahko izplača del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela, če je na ta način mogoče zagotoviti učinkovito izvajanje pristojnosti državnega tožilstva. Pisno odločitev o povečanem obsegu dela in plačilu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela sprejme pristojni vodja državnega tožilstva, na podlagi pisnega dogovora z državnim tožilcem.

(2) Pogoje, merila in obseg plačila delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela predpiše državnotožilski svet. Pogoji in merila za plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela morajo biti predpisani tako, da se ne upošteva zgolj količina rešenih zadev oziroma opravljenega dela. Del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela lahko znaša največ 20% osnovne plače državnega tožilca. V primeru, da se državnemu tožilcu izplačuje del plače za povečan obseg dela iz naslova posebnih projektov, lahko del plače za povečan obseg dela znaša skupno (iz obeh naslovov) največ 50% osnovne plače.

(3) Akt državnotožilskega sveta iz drugega odstavka tega člena se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

22.h člen
(Plačilo delovne uspešnosti iz naslova povečanega
obsega dela državnih pravobranilcev)

(1) Državnemu pravobranilcu se lahko izplača del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela, če je na ta način mogoče zagotoviti učinkovito izvajanje pristojnosti državnega pravobranilstva. Pisno odločitev o povečanem obsegu dela in plačilu delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela sprejme generalni državni pravobranilec, na podlagi pisnega dogovora z državnim pravobranilcem.

(2) Pogoje, merila in obseg plačila delovne uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela določi vlada z uredbo. Pogoji in merila za plačilo povečanega obsega dela morajo biti predpisani tako, da se ne upošteva zgolj količina rešenih zadev oziroma opravljenega dela. Del plače za delovno uspešnost iz naslova povečanega obsega dela lahko znaša največ 20% osnovne plače državnega pravobranilca. V primeru, da se državnemu pravobranilcu izplačuje del plače za povečan obseg dela iz naslova posebnih projektov, lahko del plače za povečan obseg dela znaša skupno (iz obeh naslovov) največ 50% osnovne plače.

c) Delovna uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu

22.i člen
(Obseg sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Uporabniki proračuna, ki poleg sredstev za izvajanje javne službe pridobivajo sredstva s prodajo

blaga in storitev na trgu, del tako pridobljenih sredstev uporabijo za plačilo delovne uspešnosti iz tega naslova in s tem povečajo obseg sredstev nad omejitvijo iz 22. člena zakona.

(2) Vlada z uredbo določi prihodke od prodaje blaga in storitev na trgu in zgornji obseg sredstev, ki se lahko uporabi za plačilo povečane delovne uspešnosti iz prejšnjega odstavka. Z uredbo se lahko določi, da se za plačilo delovne uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu namenijo tudi nekateri nejavni prihodki za javno službo.

22.j člen
(Pogoji za izplačilo sredstev iz naslova
prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Uporabnik proračuna lahko uporabi sredstva iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu za plačilo delovne uspešnosti, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. opravlja storitve javne službe v dogovorjenem obsegu in kakovosti na podlagi sprejetih programov dela, katerih sestavni del je obseg posamezne javne službe, ki ga je potrdil financer in finančni načrt za izvajanje posamezne javne službe, oziroma v skladu s pogodbo o opravljanju storitev javne službe,
2. v letnem poročilu za preteklo leto izkazuje izravnane prihodke in odhodke za izvajanje javne službe, razen v izjemnih primerih, določenih z uredbo vlade,
3. v letnem poročilu za preteklo leto izkazuje vsaj izravnane prihodke in odhodke od prodaje blaga in storitev na trgu,
4. ima sprejet celoten program dela in celoten finančni načrt za tekoče leto,
5. ima normative za delitev stroškov, ki nastanejo pri opravljanju javne službe oziroma prodaji blaga in storitev na trgu.

(2) Uporabnik proračuna izkazuje izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena na podlagi obrazca, ki ga za izkaz prihodkov in odhodkov določenih uporabnikov po vrstah dejavnosti določi pravilnik, ki ureja sestavljanje letnih poročil za proračun, uporabnike proračuna in druge osebe javnega prava.

22.k člen
(Odločanje o razdelitvi in izplačilu sredstev)

(1) Višino sredstev, namenjeno izplačilu dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, določi direktor po predhodnem dogovoru z reprezentativnimi sindikati.

(2) Višino sredstev, namenjeno izplačilu dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu direktorja, ravnatelja in tajnika, določi organ pristojen za njihovo imenovanje.

(3) Dinamiko izplačil dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu določi organ upravljanja uporabnika proračuna na predlog direktorja.

VII. DODATKI

23. člen
(Vrste dodatkov)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo:

- položajni dodatek,
- dodatek za delovno dobo,
- dodatek za mentorstvo,
- dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat, če to ni pogoj za zasedbo delovnega mesta,
- dodatek za dvojezičnost,
- dodatki za manj ugodne delovne pogoje, ki niso upoštevani v vrednotenju delovnega mesta, naziva oziroma funkcije,
- dodatki za nevarnost in posebne obremenitve, ki niso upoštevane v vrednotenju delovnega mesta,

naziva oziroma funkcije in
- dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času.

(2) Funkcionarjem ne pripadajo dodatki, razen dodatka za delovno dobo.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sodnikom, državnim tožilcem in državnim pravobranilcem pripadajo dodatki iz prvega odstavka tega člena.

(4) V primeru, da dodatek ni določen v nominalnem znesku, je osnova za obračun dodatka osnovna plača javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(5) Dodatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se izplačujejo v višini določeni z zakonom, uredbo vlade ali kolektivno pogodbo za javni sektor.

24. člen (Položajni dodatek)

(1) Položajni dodatek je del plače, ki pripada javnemu uslužbencu ali funkcionarju iz tretjega odstavka prejšnjega člena, ki izvršuje pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in izvajanjem dela, vrednotenje teh nalog pa ni vključeno v osnovno plačo delovnega mesta, naziva ali funkcije.

(2) Višina položajnega dodatka znaša najmanj 5% osnovne plače in največ 20% osnovne plače.

(3) Višina položajnega dodatka za funkcionarje iz tretjega odstavka prejšnjega člena se določi z zakonom, za javne uslužbenke pa kriterije za določitev njihove višine določi vlada z uredbo.

25. člen (Dodatek za delovno dobo)

(1) Dodatek za delovno dobo je del plače, s katerim se vrednotijo delovne izkušnje, pridobljene v celotni delovni dobi javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(2) Višina dodatka za delovno dobo za vsako zaključeno leto delovne dobe se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(3) Funkcionarjem pripada dodatek za delovno dobo v višini 0,3% od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe.

26. člen (Dodatek za mentorstvo)

Višina dodatka za mentorstvo se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

27. člen (Dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat)

Znesek dodatka za specializacijo, magisterij ali doktorat se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

28. člen (Dodatek za dvojezičnost)

(1) Dodatek za dvojezičnost pripada javnim uslužbencem in sodnikom, državnim tožilcem ter državnim pravobranilcem, ki delajo na območjih občin, v katerih živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, kjer je italijanski ali madžarski jezik tudi uradni jezik, če je znanje jezika narodne skupnosti pogoj za opravljanje dela oziroma funkcije.

(2) Višina dodatka iz prejšnjega odstavka znaša:
- od 12% do 15% osnovne plače za učitelje in ostale strokovne delavce v osnovnem in srednjem

šolstvu ter vzgojitelje in ostale strokovne delavce v vrtcih, ter novinarje Javnega zavoda RTV Slovenija.

- od 3% do 6% osnovne plače za ostale javne uslužbence,
- do 6% osnovne plače za sodnike, državne tožilce ter državne pravobranilce.

(3) Višino dodatka iz prve in druge alinee prejšnjega odstavka določi predstojnik, iz tretje alinee prejšnjega odstavka pa sodni svet za sodnike, personalna komisija za državne tožilce ter generalni državni pravobranilec za državne pravobranilce, in sicer na osnovi zahtevane stopnje znanja jezika narodne skupnosti ter dejanske uporabe tega jezika pri opravljanju dela.

29. člen

(Dodatki za manj ugodne delovne pogoje)

(1) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje pripadajo javnim uslužbencem in funkcionarjem iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona le, če opravljajo delo v takih pogojih in manj ugodni delovni pogoji niso upoštevani v osnovni plači.

(2) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje se za javne uslužbence določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

30. člen

(Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve)

(1) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve pripadajo javnim uslužbencem in funkcionarjem iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona le, če opravljajo delo v takih pogojih ter nevarnost in posebne obremenitve niso upoštevane v osnovni plači.

(2) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve se določijo za javne uslužbence s kolektivno pogodbo za javni sektor.

31. člen

(Skupni dodatki in njihova določitev)

Višina vseh dodatkov iz 29. in 30. člena tega zakona ne sme presegati 20% osnovne plače. Dodatki iz navedenih členov so določeni z zakonom oziroma s kolektivno pogodbo za javni sektor.

32. člen

(Dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo za delo v delovnem času, ki je zanje manj ugoden, dodatki za:

- izmensko delo,
- delo v deljenem delovnem času,
- delo v neenakomerno razporejenem delovnem času
- delo ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik ter
- za delo preko polnega delovnega časa.

(2) Dodatki iz prve, druge in tretje alinee prejšnjega odstavka se med seboj izključujejo.

(3) Javnim uslužbencem pripada tudi dodatek za stalno pripravljenost

(4) Dodatki iz prvega in tretjega odstavka tega člena pripadajo javnemu uslužbencu ali funkcionarju iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona le za čas, ko dela v času, ki je manj ugoden.

(5) Višina dodatkov iz tega člena se za, za javne uslužbence določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

32.a člen

(Dodatki za sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce)

(1) Sodnikom, državnim tožilcem in državnim pravobranilcem pripadajo dodatki v naslednjih višinah:

- za mentorstvo za največ 40 ur mesečno, pri čemer je dodatek za mentorstvo določen v višini 20% urne postavke osnovne plače mentorja in se obračunava le za čas, ko zaposleni dela v pogojih, zaradi katerih mu dodatek pripada;
- za specializacijo, magisterij in doktorat, pri čemer je dodatek določen v nominalnem znesku, in sicer dodatek za specializacijo znaša 45,00 eurov, za magisterij 70,00 eurov in za doktorat 115,00 eurov;
- dodatek za delo preko polnega delovnega časa v višini 30% urne postavke osnovne plače, ki se obračuna le za čas, ko zaposleni dela preko polnega delovnega časa;
- za delo ponoči v višini 30% urne postavke osnovne plače;
- za delo v nedeljo ali delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan v višini 65% urne postavke osnovne plače, ki se obračuna le za čas dela v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan;
- za delo v manj ugodnih delovnih pogojih, za katero se šteje delo preiskovalnega sodnika in državnega tožilca na ogledih krajev kaznivih dejanj, v višini 10% urne postavke osnovne plače;
- za ure stalne pripravljenosti zaradi zagotavljanja možnosti prihoda na delovno mesto v višini 20% urne postavke osnovne plače, pri čemer se čas stalne pripravljenosti ne šteje v delovni čas.

(2) Dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času in v manj ugodnih delovnih pogojih pripadajo le za čas dela v manj ugodnem delovnem času ali manj ugodnih delovnih pogojih.

32.b člen (Položajni dodatki za sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce)

(1) Sodniku, ki vodi notranjo organizacijsko enoto, pripada položajni dodatek v odstotku od njegove osnovne plače, in sicer:

- 13%, če vodi oddelek z najmanj dvajsetimi razporejenimi sodniki,
- 10%, če vodi oddelek z najmanj desetimi razporejenimi sodniki ali oddelke oziroma organizacijske enote na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije,
- 8%, če vodi oddelek z najmanj petimi razporejenimi sodniki,
- 5%, če vodi oddelek z najmanj tremi razporejenimi sodniki ali službo za informatiko.

Sodniku, ki vodi zunanjo organizacijsko enoto, pripada položajni dodatek v višini 10% njegove osnovne plače.

(2) Državnemu tožilcu, ki vodi notranjo organizacijsko enoto, pripada položajni dodatek v odstotku od njegove osnovne plače, in sicer:

- 10%, če vodi oddelek z najmanj desetimi razporejenimi državnimi tožilci ali oddelke oziroma organizacijsko enoto na Vrhovnem državnem tožilstvu,
- 8%, če vodi oddelek z najmanj petimi razporejenimi državnimi tožilci,
- 5%, če vodi oddelek z najmanj tremi razporejenimi državnimi tožilci ali službo za informatiko.

Državnemu tožilcu, ki vodi zunanjo organizacijsko enoto, pripada položajni dodatek v višini 10% njegove osnovne plače.

(3) Državnemu pravobranilcu, ki vodi notranjo organizacijsko enoto, pripada položajni dodatek v odstotku od njegove osnovne plače, in sicer:

- 10%, če vodi oddelek z najmanj desetimi razporejenimi državnimi pravobranilci,
- 8%, če vodi notranji oddelek z najmanj petimi državnimi pravobranilci,
- 5%, če vodi službo z najmanj tremi državnimi pravobranilci ali službo za informatiko.

Državnemu pravobranilcu, ki vodi zunanjo organizacijsko enoto, pripada položajni dodatek v višini 10% njegove osnovne plače.

VIII. POSTOPEK SPREMINJANJA RAZPONOV MED NAJVIŠJO IN NAJNIŽJO PLAČO OZIROMA RAZMERIJ MED PLAČNIMI SKUPINAMI IN PLAČNIMI PODSKUPINAMI

33. člen (Spremembe plačne lestvice in razmerij med plačami)

Število plačnih razredov na plačni lestvici, razmerja med plačnimi razredi ter najvišji in najnižji plačni razred za posamezno plačno podskupino (prilogi 1 in 2 tega zakona) se lahko spreminjajo le po postopku, ki ga določa ta zakon.

34. člen
(Svet za sistem plač v javnem sektorju)

(1) Za spremljanje izvajanja tega zakona ter za spremljanje politike plač v javnem sektorju se ustanovi Svet za sistem plač v javnem sektorju (v nadaljevanju: svet), ki ga sestavljajo predstavniki državnih organov in združenj lokalnih skupnosti ter sindikatov javnega sektorja.

(2) Predstavnike državnih organov in združenj lokalnih skupnosti v svet imenujejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ustavno sodišče Republike Slovenije,
- Vrhovno sodišče Republike Slovenije,
- Državno tožilstvo Republike Slovenije,
- Varuh človekovih pravic,
- Vlada Republike Slovenije in
- reprezentativna združenja lokalnih skupnosti.

(3) Predstavnike sindikatov v svet imenujejo reprezentativni sindikati javnega sektorja.

(4) Akt o ustanovitvi sveta sprejme državni zbor, administrativne in druge pogoje za delo sveta pa zagotavlja vlada.

(5) Svet sprejema odločitve s soglasjem obeh strani. Podrobnejša vprašanja glede dela in odločanja sveta se določijo s poslovnikom sveta.

35. člen
(Pridobitev mnenja sveta)

(1) Predlagatelj predloga zakona, ki se nanaša na vprašanja iz 33. člena tega zakona, mora pred vložitvijo predloga v obravnavo državnemu zboru pridobiti mnenje sveta.

(2) Svet poda mnenje iz prejšnjega odstavka najkasneje v 30 dneh od prejema navedenega predloga zakona. Če svet svojega mnenja v predpisanem roku ne poda, lahko predlagatelj vloži predlog zakona tudi brez tega mnenja.

(3) Če je bilo pri razpravi o predlogu zakona iz prvega odstavka tega člena svetu predloženo mnenje ministrstva, pristojnega za področje, na katerega se spremembe nanašajo, mnenje ministrstva, pristojnega za sistem plač v javnem sektorju, mnenje ministrstva za finance oziroma mnenje reprezentativnega sindikata dejavnosti, se ta mnenja priložijo mnenju sveta.

36. člen
(Pobuda za spremembe plačne lestvice ali razmerij)

(1) Pobudo za pripravo predloga zakona, ki bi uveljavil spremembe plačne lestvice in razmerij med plačami iz 33. člena tega zakona, lahko pripravi in svetu predloži katerikoli od članov sveta.

(2) Pobuda mora vsebovati vse sestavine, ki jih mora vsebovati predlog zakona skladno s poslovnikom državnega zbora.

(3) Pobudo iz prvega odstavka tega člena je svet dolžan obravnavati in najkasneje v 90 dneh od prejema pobude podati svoje mnenje.

(4) Če so bila pri obravnavi pobude svetu podana mnenja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, se ta mnenja priložijo mnenju sveta.

37. člen
(Odločanje sveta o pobudi za spremembo plačne lestvice
ali razmerij med plačami)

(1) V primeru, da svet pobudo za spremembo podpre, jo posreduje vladi, ki mora pobudo obravnavati in najkasneje v 30 dneh ustrezen predlog zakona posredovati državnemu zboru ali pa pobudo zavrniti.

(2) V primeru, da svet pobude ne podpre ali da v predpisanem roku ne poda mnenja k tej pobudi, se postopek obravnave pobude zaključi.

IX. ZAGOTAVLJANJE JAVNOSTI, PREGLEDNOSTI IN PRIMERLJIVOSTI PLAČ V JAVNEM SEKTORJU

38. člen
(Javnost plač v javnem sektorju)

(1) Plače v javnem sektorju so javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo.

(2) Uporabniki proračuna so podatke o plačah dolžni posredovati ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju.

(3) Uporabniki proračuna lokalne skupnosti so dolžni podatke o plačah posredovati tudi pristojnemu organu lokalne skupnosti.

(4) Podatki se posredujejo skladno z metodologijo, ki jo predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju.

(5) Določba prvega odstavka tega člena ne velja za podatke o plačah javnih uslužbencev v obveščevalnih in varnostnih službah.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena so javnosti po postopku, ki ga ureja Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 24/03), dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti.

39. člen
(Primerljivost osnovnih plač v javnem sektorju)

(1) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, je dolžno o podatkih iz prejšnjega člena voditi evidenco, enkrat letno v skladu s predpisano metodologijo pripraviti analizo ter jo v pisni, elektronski ali drugi primerni obliki posredovati javnosti.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na uporabnike proračuna države, je vlada dolžna predložiti državnemu zboru skupaj z zaključnim računom državnega proračuna Republike Slovenije.

40. člen
(Obračun plač)

(1) Vsi izplačevalci plač obračunavajo in izplačujejo plače na podlagi enotne metodologije in obrazcev, ki jih z uredbo predpiše vlada.

(2) Plače javnih uslužbencev se obračunavajo in izplačujejo na podlagi povprečne mesečne delovne obveznosti, ki izhaja iz sprejetega letnega delovnega koledarja.

X. SKLEPANJE KOLEKTIVNIH POGODB

41. člen

(Pristojnost za sklepanje kolektivnih pogodb na strani delodajalca)

(1) Na strani delodajalcev sklepa kolektivne pogodbe vlada.

(2) V imenu vlade kot delodajalca vodi postopek za sklenitev kolektivnih pogodb ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, skupaj z ministrstvom, pristojnim za finance in ministrstvom, pristojnim za dejavnost ter reprezentativnim združenjem lokalnih skupnosti.

(3) Če ministrstva, pristojna za sistem plač v javnem sektorju, za finance in za posamezno dejavnost, zastopajo v zvezi s sklenitvijo kolektivne pogodbe različna stališča, odloči o spornih vprašanjih vlada.

(4) V imenu vlade podpiše kolektivno pogodbo predsednik vlade ali po pooblastilu vlade ministri: minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, minister, pristojen za finance in minister, pristojen za posamezno področje.

(5) Vlada natančneje določi pristojnosti in naloge posameznih ministrstev in služb pri sklepanju kolektivne pogodbe.

42. člen

(Sklenitev kolektivnih pogodb in roki za njihovo uveljavitev)

(1) Kolektivna pogodba za javni sektor je sklenjena, ko jo podpišejo Vlada Republike Slovenije in reprezentativni sindikati javnega sektorja najmanj štirih različnih dejavnosti, katerih skupno število članstva presega 40% zaposlenih v javnem sektorju.

(2) Reprezentativni sindikat omogoči ugotavljanje števila članov v sindikatu. Vlada in reprezentativni sindikati se dogovorijo o načinu ugotavljanja števila članov.

Uveljavitev kolektivnih pogodb, ki pomenijo povečanje finančnih obveznosti razen za kolektivno pogodbo iz četrtega odstavka 5. člena tega zakona, mora biti dogovorjena najkasneje 30 dni pred rokom, določenim za predložitev predloga državnega proračuna državnemu zboru.

42.a člen

(Naknaden pristop h kolektivnim pogodbam)

(1) Reprezentativni sindikati lahko naknadno, ne glede na soglasje strank, pristopijo h kolektivni pogodbi, ki ureja plače v javnem sektorju, ki jo je sklenil eden ali več reprezentativnih sindikatov in Vlada Republike Slovenije ali od nje pooblaščenno ministrstvo oziroma drug z zakonom pooblaščen organ. Pristop ima pravne učinke od dneva, ko so o njem obveščeni podpisniki kolektivne pogodbe.

(2) Pisni pristop iz prejšnjega odstavka se objavi na enak način, kot se objavi kolektivna pogodba, h kateri pristopajo reprezentativni sindikati.

XI. NADZOR

43. člen

(Pristojnost za nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega zakona opravlja ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, ministrstvo, pristojno za posamezno področje ter ministrstvo, pristojno za finance v okviru proračunskega nadzora.

XII. KAZENSKÉ DOLOČBE

44. člen

(1) Z globo najmanj 1.100 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba uporabnika proračuna, če:

- določi in izplača plačo na podlagi drugačnih plačnih razredov in dodatkov, kot so določeni s tem zakonom,
- sklene pogodbo o zaposlitvi v nasprotju z drugim odstavkom 3. člena tega zakona,
- ne izroči pisnega predloga aneksa k pogodbi o zaposlitvi v roku iz četrtega odstavka 3. člena tega zakona,
- ne izroči aneksa k pogodbi o zaposlitvi iz prvega odstavka 3.a člena tega zakona,
- določi plačne razrede za osnovne plače v nasprotju z določbami 9., 10. in 11. člena tega zakona,
- izvede napredovanje javnega uslužbenca v nasprotju z določbami 16. člena tega zakona,
- določi obseg sredstev za plačilo delovne uspešnosti v nasprotju z 21. členom tega zakona,
- določi del plače za delovno uspešnost v nasprotju z 22. členom tega zakona,
- ne posreduje podatkov o plačah v skladu s četrtem odstavkom 38. člena tega zakona,
- ne obračuna plač v skladu s prvim odstavkom 40. člena tega zakona,
- ne izroči pisnega predloga aneksa k pogodbi o zaposlitvi iz drugega odstavka 48. člena tega zakona,
- izvede prevedbo v nasprotju z določbami 49.a do 49.c člena tega zakona,
- izplača plačo v nasprotju z določbami šestega in sedmega odstavka 52. člena tega zakona,

(2) Z globo najmanj 2.200 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba financerja, če ne izvaja vplačil v skladu z določbami 50.b člena tega zakona.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

45. člen

Metodologija iz 40. člena tega zakona mora biti sprejeta najkasneje v dvanajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

46. člen

(1) Pogajanja za uskladitev kolektivnih pogodb s tem zakonom oziroma sklenitev novih kolektivnih pogodb za javni sektor, posebne kolektivne pogodbe in kolektivnih pogodb dejavnosti oziroma poklicev, se pričnejo najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

(2) Ne glede na določbe drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka odstavka 13. člena tega zakona se lahko s kolektivnimi pogodbami poklicev uvrščajo v plačne razrede delovna mesta in nazivi za področje visokega šolstva, znanosti in tistih poklicev, za katere je bila ob sprejemu tega zakona že sklenjena poklicna kolektivna pogodba.

(3) Kolektivna pogodba za javni sektor iz 8. člena in četrtega odstavka 12. člena ter posebna kolektivna pogodba iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona velja, ko so izpolnjeni pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja kolektivne pogodbe.

(4) Svet lahko v skladu z zakonom, ki ureja kolektivne pogodbe, predlaga splošno veljavnost kolektivne pogodbe iz prejšnjega odstavka tega člena.

(5) Če kolektivna pogodba iz tretjega odstavka 12. člena tega zakona ni sklenjena do 30.11.2002, sprejme skupno metodologijo vlada po predhodnem mnenju sveta.

(6) Če kolektivna pogodba iz četrtega odstavka 12. člena tega zakona ni sklenjena do 30.3.2003, se

uporabijo postopki za reševanje sporov, določeni v veljavni kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti. Če tudi do 30.6.2003 niso določena orientacijska delovna mesta in nazivi, jih določi vlada po predhodnem mnenju sveta.

47. člen

- (1) Pregled uporabnikov proračuna iz 2. točke 2. člena tega zakona sprejme vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.
- (2) Uredbo iz 3. člena tega zakona sprejme vlada v enem letu po uveljavitvi tega zakona.
- (3) Katalog delovnih mest in nazivov iz petega odstavka 7. člena tega zakona objavi vlada najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi zakona. Po uveljavitvi kolektivne pogodbe za javni sektor vlada izda dopolnjen katalog delovnih mest in nazivov.
- (4) Odlok iz drugega odstavka 10. člena tega zakona sprejme državni zbor najkasneje eno leto po uveljavitvi tega zakona na predlog vlade in na podlagi mnenja sveta.
- (5) Uredbo iz drugega odstavka 11. člena tega zakona sprejme vlada v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.
- (6) Predpisi iz tretjega, četrtega in petega odstavka 11. člena tega zakona morajo biti sprejeti v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.
- (7) Uredba vlade iz drugega odstavka, splošni akti iz tretjega odstavka ter kolektivne pogodbe iz četrtega in petega odstavka 13. člena tega zakona morajo biti sprejeti oziroma sklenjene najkasneje do 30.11.2003.
- (8) Uredba vlade iz drugega odstavka ter splošni akti iz tretjega in četrtega odstavka 17. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje do 30.6.2003.
- (9) Uredba vlade in merila iz petega odstavka 21. člena tega zakona ter uredba vlade iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje do 30.6.2003.
- (10) Metodologijo iz četrtega odstavka 38. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, najkasneje do 30.9.2003.

48. člen

- (1) Po uveljavitvi predpisov in kolektivnih pogodb, usklajenih s tem zakonom, se javni uslužbenci in funkcionarji uvrstijo o v plačne razrede v skladu s temi predpisi in kolektivnimi pogodbami.
- (2) Delodajalec izda javnemu uslužbencu oziroma funkcionarju pisno obvestilo in mu hkrati izroči pisni predlog ustreznega aneksa oziroma sklepa k pogodbi o zaposlitvi oziroma sklep odločbo, v katerem so podatki oziroma določbe o plačnem razredu na osnovi prevedbe, plačnem razredu na osnovi odprave nesorazmerij, plačnem razredu, ki ga je javni uslužbenec oziroma funkcionar dosegel z napredovanjem in dodatkih ter datumu, ko se bo plača pričela izplačevati v skladu s prvim odstavkom tega člena. Obvestilo in predlog aneksa, odločbe je delodajalec dolžan izročiti javnemu uslužbencu oziroma funkcionarju najmanj trideset dni pred datumom prvega izplačila plač po tem zakonu.
- (3) Po tem zakonu lahko javni uslužbenci napredujejo samo za razliko med številom plačnih razredov, v katere se je mogoče uvrstiti z napredovanjem po tem zakonu in številom že doseženih plačnih razredov s prevedbo na podlagi predpisov, ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona.

48.a člen

Z aktom iz drugega odstavka 48. člena tega zakona se določijo:

- nominalni znesek osnovne plače delovnega mesta,
- prevedeni plačni razred delovnega mesta,

- nominalni znesek osnovne plače javnega uslužbenca,
- prevedeni plačni razred javnega uslužbenca,
- prevedeno osnovno plačo javnega uslužbenca,
- skupaj dodatke, upoštevane v primerljivem znesku plače,
- primerljivi znesek plače, določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki se uporabljajo do začetka izplačila plač po ZSPJS (Z111),
- šifro in ime delovnega mesta in naziva, na katerega je javni uslužbenec razporejen oziroma imenovan,
- tarifni razred delovnega mesta,
- plačni razred, v katerega je uvrščen javni uslužbenec,
- osnovno plačo javnega uslužbenca,
- sredstva za odpravo nesorazmerja v osnovni plači,
- dinamiko odprave nesorazmerja v osnovni plači,
- odbitek za odpravo nesorazmerja za prvo obdobje,
- skupaj dodatke, upoštevane v primerljivem znesku plače,
- primerljivi znesek plače, določen po ZSPJS (Z104),
- razliko med primerljivima plačama (A040=Z111-Z104),
- dodatke,
- upravičenost do napredovanja in
- del plače iz vseh naslovov delovne uspešnosti.

49. člen

(1) Če bi javni uslužbenec, ustavni sodnik, sodnik, državni tožilec ali državni pravobranilec po določitvi plače v skladu z 49.f členom tega zakona prejel plačo v nižjem znesku, kot je znesek plače, določene po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač po tem zakonu, se mu do izenačitve obeh zneskov izplačuje razlika do zneska plače, določenega po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač po tem zakonu.

(2) Če bi funkcionar iz plačne podskupine A1, A2, A4 (razen ustavni sodnik, državni tožilec in državni pravobranilec) in A5 po določitvi plače v skladu z 49.f členom tega zakona, prejel plačo v znesku, ki je za več kot pet odstotkov nižji od zneska plače, določene po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač po tem zakonu, se mu do izenačitve obeh zneskov izplačuje razlika do zneska plače, določenega po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač funkcionarjev po tem zakonu, zmanjšanega za 5 %.

(3) Pri primerjavi obeh zneskov iz prvega in drugega odstavka se upoštevajo določbe 49.f člena tega zakona.

(4) Ne glede na višino dodatka za delovno dobo, določenega v 238. členu Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 42/02), pripada vsem javnim uslužbencem dodatek za delovno dobo v višini, določeni s Kolektivno pogodbo za javni sektor.

1. PREVEDBA OSNOVNE PLAČE JAVNEGA USLUŽBENCA IN FUNKCIONARJA TER NJENA UVRSTITEV V PLAČNI RAZRED

49.a člen

(1) Za določitev plačnega razreda javnega uslužbenca in funkcionarja na podlagi tega zakona se opravi prevedba nominalnih zneskov osnovnih plač, določenih za delovna mesta oziroma nazive ter funkcije in nominalnih zneskov osnovnih plač javnih uslužbencev in funkcionarjev po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki se uporabljajo do izplačila plače po tem zakonu.

(2) Nominalni znesek osnovne plače delovnega mesta oziroma naziva, ki je podlaga za prevedbo, se določi tako, da se seštevek količnika delovnega mesta in dodatkov iz 49.b člena tega zakona, pomnoži z vrednostjo osnove za obračun plač iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Nominalni znesek osnovne plače javnega uslužbenca in funkcionarja, ki je podlaga za prevedbo, se določi tako, da se seštevek količnika, ki ga je javni uslužbenec oziroma funkcionar dosegel z napredovanjem na delovnem mestu ali v nazivu in dodatkov iz 49.b člena tega zakona, pomnoži z vrednostjo osnove za obračun plač iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Osnova za obračun plač iz drugega in tretjega odstavka tega člena, je za javne uslužbenke in funkcionarje, za katere se uporablja izhodiščna plača po Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti, znesek izhodiščne plače za I. tarifni razred, veljavne na dan, ko se opravi prevedba. Osnova za obračun plač za javne uslužbenke in funkcionarje, za katere se ne uporablja izhodiščna plača po Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti, je znesek, določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki se je na dan prevedbe uporabljal za določitev njihovih plač.

(5) Na način iz tega člena se prevedejo tudi nominalni zneski osnovnih plač javnih uslužbencev, ki imajo v skladu z zakonom, aktom pristojnega organa ali pogodbo o zaposlitvi, pravico do vrnitve na delovno mesto. Pri tem se jim upošteva zadnji količnik, ki so ga dosegli z napredovanjem in dodatki, ki bi jih prejeli na delovnem mestu, na katerega se imajo pravico vrniti.

(6) Nominalni znesek osnovne plače funkcije, ki je podlaga za prevedbo, se določi na naslednji način:

- a) nominalni znesek osnovne plače funkcij izvršilne oblasti (plačna podskupina A1), razen državnih sekretarjev in članov državne revizijske komisije, se določi tako, da se koeficient za določitev plače poveča za funkcijski dodatek, tako povečan koeficient pa se pomnoži z veljavno osnovo za določitev plač funkcionarjev. Nominalni znesek osnovne plače državnih sekretarjev in članov državne revizijske komisije se določi tako, da se količnik za določitev plače pomnoži z veljavno osnovo za obračun plač javnih uslužbencev, in temu prišteje znesek sredstev za delovno uspešnost;
- b) nominalni znesek osnovne plače funkcij zakonodajne oblasti (plačna podskupina A2) se določi tako, da se koeficient za določitev plače poveča za funkcijski dodatek, tako povečan koeficient pa se pomnoži z veljavno osnovo za določitev plač funkcionarjev;
- c) nominalni znesek osnovne plače funkcij sodne oblasti (plačna podskupina A3) se določi tako, da se koeficient za določitev plače poveča za sodniški dodatek zaradi nezdružljivosti sodniške funkcije, tako povečan koeficient pa se pomnoži z veljavno osnovo za določitev plač funkcionarjev. Pri predsednikih in podpredsednikih sodišč se koeficient, povečan za sodniški dodatek zaradi nezdružljivosti sodniške funkcije, poveča še za dodatek za vodstveno funkcijo;
- d) nominalni znesek osnovne plače funkcij drugih državnih organov (plačna podskupina A4) se določi tako, da se koeficient za določitev plače poveča za funkcijski dodatek, tako povečan koeficient pa se pomnoži z veljavno osnovo za določitev plač funkcionarjev. Pri vodjih in namestnikih vodij državnih tožilstev, generalnemu državnemu pravobranilcu in namestniku generalnega državnega pravobranilca se koeficient, povečan za dodatek zaradi nezdružljivosti funkcije, poveča še za dodatek za vodstveno funkcijo, pri pravobranilcih na sedežu pa dodatek za vodenje na sedežu.

(7) Prevedba se opravi trideset dni po sprejetju vseh podzakonskih aktov in kolektivnih pogodb, potrebnih za obračun plač po tem zakonu. Informativno prevedbo opravijo delodajalci v roku treh mesecev po začetku uporabe tega zakona in jo sporočijo ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju.

49.b člen

(1) Za določitev osnovnih plač, ki so podlaga za prevedbo v skladu s tem zakonom, se upoštevajo dodatki, določeni z zakoni in drugimi predpisi ter kolektivnimi pogodbami, in sicer:

Plačna skupina A

- a) funkcijski dodatek v višini, določeni za določitev plače po predpisih in drugih pravnih aktih, ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona,
- b) delovna uspešnost, določena v predpisih in drugih pravnih aktih za državne sekretarje in člane državne revizijske komisije, ki niso upravičeni do funkcijskega dodatka.

Plačne skupine C do J

Kolektivna pogodba za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 18/91,

53/92, 34/93, 15/94, 27/94, 59/94, 80/94, 64/95, 37/97, 3/98, 39/99, 40/99, 99/01 in 73/03):

- 2. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti (Uradni list RS, št. 34/93 in Uradni list RS, št. 64/95), objavljen 10.11.1995, ki velja od 11.11.1995 (dodatek na tarifno skupino).

Plačna skupina C – Uradniški nazivi v državni upravi in v upravah lokalnih skupnosti ter v drugih državnih organih

Uredba o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih (Uradni list RS, št. 35/96, 57/98, 33/2000, 1/01, 63/01, 37/02, 60/02, 61/02 in 105/02):

- 6. člen (dodatek za delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi),
- 8. člen (dodatek za vrednotenje omejitev in posebnih obremenitev),
- 9. člen (dodatek za vrednotenje posebnih obremenitev in prepovedi),
- 10. člen (dodatek za omejitve, ki izhajajo iz dela),
- 10.a člen (dodatek za omejitve pravice do stavke),
- 14. člen (dodatek za psihofizične obremenitve in delo s strankami),
- 16. člen (dodatek za delo v upravi),
- 16.a člen (dodatek v skladu z dogovorom o načinu usklajevanja plač v javnem sektorju v letu 2001) in
- 20. člen (dodatek za posebno nevarnost in ogroženost).

Uredba o določitvi dodatkov strokovnim in administrativno-tehničnim ter drugim delavcem na sodiščih, državnih tožilstvih, državnem pravobranilstvu in v organih za postopek o prekrških (Uradni list RS, št. 38/96, 39/99, 33/2000, 36/00, 1/01, 63/01, 37/02, 60/02, 61/02, 105/02):

- 2. člen (dodatek za posebnost dela v pravosodju),
- 2.a člen (dodatek v skladu z dogovorom o načinu usklajevanja plač v javnem sektorju v letu 2001),
- 3. člen (dodatek za odločanje) in
- 8.a člen (dodatek za omejitve pravice do stavke).

Zakon o izvrševanju kazenskih sankcij (ZIKS-1, Uradni list RS, št. 22/2000 in 52/02):

- 259. člen (dodatek za pooblaščenice uradne osebe).

Zakon o policiji (ZPol) - Uradni list RS, št. 49/98, 66/98, 93/01, 48/03, 79/03):

- 130. člen (dodatek za policiste).

Zakon o carinski službi (ZCS-1, Uradni list RS, št. 56/99):

- 53. člen (dodatek za nezdružljivost) in
- 62. člen (dodatek za posebne pogoje dela in pooblaščenost ter za vrednotenje posebnih odgovornosti).

Zakon o obrambi in zaščiti (ZOZ) - Uradni list RS-stari, št. 15/91 in 18/91):

- 135. člen (dodatek za vrednotenje posebnih pogojev dela in odgovornosti).

Zakon o službi v Slovenski vojski (ZSSloV) – Uradni list RS, št. 68/07:

- četrti odstavek 58. člena (povečanje osnovne plače).

Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (ZVNDN, Uradni list RS, št. 64/94 in 33/2000):

- 106. člen (dodatek za vrednotenje dela v posebnih delovnih razmerah)

Plačna skupina D – Delovna mesta na področju vzgoje, izobraževanja in športa

Kolektivna pogodba za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 52/94, 49/95, 34/96, 45/96, 51/98, 28/99, 39/2000, 56/01, 64/01, 78/01 in 56/02):

- 2. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 64/01), objavljen 3.8.2001, ki velja od 4.8.2001 (dodatek zaposlenim v javnih

vzgojno-izobraževalnih zavodih in višjem ter visokošolskem šolstvu)

- 3. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 64/01), objavljen 3.8.2001, ki velja od 4.8.2001 (dodatek za posamezna delovna mesta v visokošolskem zavodu),
- 4. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 64/01), objavljen 3.8.2001, ki velja od 4.8.2001 (dodatek za strokovne delavce in sodelavce),
- 1. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 56/02), objavljen 28.6.2002, ki velja od 28.6.2002 (povišanje dodatkov do leta 2006),
- 80. člen (dodatek za poučevanje v romskih oddelkih ali v skupinah romskih učencev),
- 80.a člen (dodatek za delo na dveh ali več vzgojnoizobraževalnih zavodih),"
- 80. člen (dodatek za eksterno preverjanje in poučevanje maturitetnih predmetov),
- 80. b člen (dodatek za pomočnike ravnateljev),
- 80.č člen (dodatek za usposobljenost za mentorstvo pripravnikov),
- 80.d člen (dodatek za delo z otroki, mladostniki oziroma študenti),
- 80.e člen (dodatek za obveznost izvolitve v naziv),
- 80.f člen (psihofizične obremenitve in odgovornosti),
- 80.g člen (povečanje dodatka iz 80e. člena),
- 81.a člen (dodatek za vodenje kuhinje),
- 81.b člen (dodatek za delo s finančnimi in materialnimi sredstvi),
- 81.c člen (dodatek za laborante),
- 81.d člen (dodatek zaposlenim v tajništvu univerze),
- 82.b člen (dodatek za delo v potujočem vrtcu ali v vrtcu v težje dostopnem kraju, ki nima povezave z drugimi kraji z javnim prevoznim sredstvom ali ima takšno povezavo le enkrat dnevno).

Zakon o plačah delavcev v javnih vzgojnoizobraževalnih zavodih (Uradni list RS, št. 16/92, 13/93, 17/93, 42/93, 18/94 in 36/96):

- 7. člen (dodatek za pomočnike ravnateljev).

Plačna skupine E – Delovna mesta na področju zdravstva

Kolektivna pogodba za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 102/2000 in 62/01):

- 2. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 62/01), objavljen 27.7.2001, ki velja od 27.7.2001 (korekcijski dodatek),
- 76. člen (dodatek za vplive delovnega okolja in obremenitev pri delu),
- 77. člen (dodatek za delo s citostatiki),
- 78. člen (dodatek za delo s psihično motenimi osebami),
- 79. člen (dodatek za ionizirajoče sevanje),
- 89.b člen (dodatek za zahtevnost in izpostavljenost dela) in
- 89.c člen (dodatek za posebne obremenitve in odgovornosti).

Kolektivna pogodba za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 60/98, 73/98, 39/99, 63/99 in 73/2000):

- 104.a in 104.b člen (dodatek za zdravstveno nego) iz priloge Aneksa h kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 73/98), objavljen 30.10.1998, velja od 7.11.1998), Aneks h kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 63/99), objavljen 6.8.1999, velja od 7.8.1999 in Aneks h kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 73/2000), objavljen 19.08.2000, velja od 27.8.2000,
- 87. člen (vplivi delovnega okolja in obremenitev pri delu),
- 88. člen (dodatek za delo s citostatiki),
- 89. člen (dodatek za delo s psihično motenimi osebami),
- 90. člen (dodatek za ionizirajoče sevanje) in
- 103. člen (posebne obremenitve in odgovornosti).

Kolektivna pogodba za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št.

14/94, 15/94, 22/96, 23/96, 15/94, 22/96, 23/96, 39/98, 46/98 in 79/2000):

- 1., 2. in 3. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za zdravnike in zobozdravnike v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 15/94, objavljen 18.3.1994, velja od 26.3.1994 in Uradni list RS, št. 22/96, objavljen 19.4.1996, velja od 27.4.1996 in Uradni list RS, št. 39/98, objavljen 22.5.1998, velja od 30.5.1998 in Uradni list RS, št. 97/2000, objavljen 20.10.2000, velja od 28.10.2000 in se uporablja od 1.1.2000 (zdravniški dodatek) in
- 70. člen (dodatek za občasne težje delovne pogoje).

Plačna skupina F – Delovna mesta na področju socialnega varstva

Kolektivna pogodba za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 102/2000 in 62/01):

- 2. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 62/01), objavljen 27.7.2001, ki velja od 27.7.2001 (korekcijski dodatek),
- 76. člen (dodatek za vplive delovnega okolja in obremenitev pri delu),
- 78. člen (dodatek za delo s psihično motenimi osebami),
- 88.a člen (dodatek za vodenje v delu, ki se nanaša na računovodje),
- 89.b člen (dodatek za zahtevnost in izpostavljenost dela) in
- 89.c člen (dodatek za posebne obremenitve in odgovornosti).

Kolektivna pogodba za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 60/98, 73/98, 39/99, 63/99 in 73/2000):

- 104.a in 104.b člen (dodatek za zdravstveno nego) iz priloge Aneksa h kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 73/98), objavljen 30.10.1998, velja od 7.11.1998), Aneks h kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 63/99), objavljen 06.08.1999, velja od 07.08.1999 in Aneks h kolektivni pogodbi za zaposlene v zdravstveni negi (Uradni list RS, št. 73/2000), objavljen 19.08.2000, velja od 27.08.2000,
- 87. člen (vplivi delovnega okolja in obremenitev pri delu),
- 89. člen (dodatek za delo s psihično motenimi osebami) in
- 103. člen (posebne obremenitve in odgovornosti).

Plačna skupina G – Delovna mesta na področju kulture in informiranja

Kolektivna pogodba za kulturne dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 45/94, 39/96, 82/99 102/2000, 52/01 in 64/01):

- 65.a člen (dodatek za posebno naravo dela oziroma posebne obremenitve in odgovornosti za nosilne poklice oziroma za pridobljeni strokovni naziv),
- 66. člen (dodatek za vodenje organizacijskih ali delovnih enot),
- 76.a člen (dodatek za stalno delo v neenakomerno razporejenem delovnem času),
- 78.c člen (dodatek za obremenitve pri delu z gradivom) in
- 78.d člen (dodatek v zvezi dogovorom zaradi rasti cen življenjskih potrebščin).

Kolektivna pogodba Javnega zavoda RTV Slovenija (veljavnost od 1.8.1992):

- 111. člen (dodatek na osnovno plačo za dodatna znanja)
- 112. člen (osnovna plača po posebni pogodbi o zaposlitvi)
- 116. člen, četrti odstavek (dodatek za stalnost); za vse zaposlene v skladu s KP RTV Slovenija se upošteva enoten dodatek v višini 0,60% za vsako dopolnjeno leto delovne dobe. Dodatek, do katerega je upravičen javni uslužbenec, se prišteje k osnovnemu količniku in je sestavni del prevedene plače.

V skladu z 49.č členom tega zakona se javnim uslužbencem v JZ RTV Slovenija ob prevedbi po tem zakonu lahko upošteva število napredovanj, ki bi jih javni uslužbenec dosegel, če bi glede na število let, ko je delal na enakih delovnih mestih ali delovnih mestih podobne zahtevnosti, napredoval vsaka tri leta za en plačni razred, vendar pa največ za pet plačnih razredov, pri čemer merila o napredovanju partnerji določijo z dogovorom.

Javni uslužbenec, ki se mu ob prevedbi upošteva 112. člen Kolektivne pogodbe Javnega zavoda RTV Slovenije (veljavnost 1.8.1992), je lahko upravičen tudi do preostanka plačnih razredov za

napredovanje iz prejšnjega stavka.

V prevedbo se vštetojane aneksi k pogodbam o zaposlitvi po Pravilniku o napredovanju in nagrajevanju delavcev JZ RTV SLO, za katere se ugotovi, da imajo pravno podlago.

Če je javnemu uslužbencu ob prevedbi upoštevan aneks po pravilniku iz prejšnjega stavka, je lahko upravičen tudi do preostanka napredovanja do petih plačnih razredov.

Plačna skupina H - Delovna mesta in nazivi na področju znanosti

Kolektivna pogodba za raziskovalno dejavnost (Uradni list RS, št. 45/92, 50/92, 5/93, 50/94, 45/96, 51/98, 73/98, 106/99, 107/2000, 64/01, 84/01 in 85/01):

- 3. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za raziskovalno dejavnost (Uradni list RS, št. 45/92 in naslednji) (dodatek na delovno mesto),
- 54.a člen (dodatek zaposlenim za delo v raziskovalni dejavnosti),
- 54.b člen (dodatek za posebne obremenitve in odgovornosti),
- 54.c člen (dodatek za izvolitev v naziv) in
- 54.d člen (povečanje dodatka).

Plačna skupina I – Delovna mesta v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih ter pri drugih uporabnikih proračuna

Uredba o količnikih za določitev osnovne plače in dodatkih zaposlenim v službah Vlade Republike Slovenije in v upravnih organih (Uradni list RS, št. 35/96, 5/98, 33/2000, 1/01, 63/01, 37/02, 60/02, 61/02 in 105/02):

- 8. člen (dodatek za vrednotenje omejitev in posebnih obremenitev),
- 9. člen (dodatek za vrednotenje posebnih obremenitev in prepovedi),
- 10.a člen (dodatek za omejitev pravic do stavke),
- 14. člen (dodatek za psihofizične obremenitve in delo s strankami),
- 15. člen (dodatek za posebne obremenitve za strokovno tehnične delavce),
- 16. člen (dodatek za delo v upravi) in
- 16.a člen (dodatek v skladu z dogovorom o načinu usklajevanja plač v javnem sektorju za leto 2001).

Kolektivna pogodba delavcev zdravstvenega zavarovanja Slovenije (23.12.1992, spremembe: 01.05.1994, 01.07.1995, 01.07.1996, 01.01.1998, 02.07.1998, 27.11.2000, 25.09.2001 in 18.12.2002):

- 210. člen (dodatek za vpliv okolja),
- 213. člen, tretji odstavek (dodatek za delo v Zavodu),
- 214. člen (funkcijski dodatek, razen dodatka za odgovornost za koordinacijo dela v skupini (zadnja alineja točke a) in dodatka iz točke f),
- 215. člen (dodatki, ki izhajajo iz posebnih pooblastil in psihičnih obremenitev),
- 216. člen (zdravniški dodatek),
- 217. člen (dodatek za zahtevnost socialnih stikov),
- 218. člen (dodatek za posebne obremenitve in odgovornosti) in
- 218.a člen (korekcijski dodatek),
- 219. člen (dodatek za državni pravniški izpit ali posebno licenco),
- 220. člen (dodatek zaradi prepovedi in omejitev).

Kolektivna pogodba za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 15/94, 57/95, 19/96, 56/98, 76/98, 102/2000 in 62/01):

- 2. člen Aneksa h kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 62/01), objavljen 27.7.2001, ki velja od 27.7.2001 (korekcijski dodatek),
- 76. člen (dodatek za vplive delovnega okolja in obremenitev pri delu),
- 89.b člen (dodatek za zahtevnost in izpostavljenost dela) in
- 89.c člen (dodatek za posebne obremenitve in odgovornosti).

Kolektivna pogodba Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (prečiščeno besedilo

22.11.2000 in sprememba 23.5.2001):

- 12. člen (dodatek za delo v Zavodu) in
- 14a. člen (dodatek za posebnost dela na področju pokojninskega in invalidskega zavarovanja).
- 17. člen (dodatek za posebno odgovornost)
- 19.b člen (dodatek zaradi prepovedi in posebnih naporov in psihofizičnih obremenitev), le za tiste javne uslužbenke, ki niso urejeni v Uredbi o plačah direktorjev v javnem sektorju),
- "- 26.a člen (dodatek za varovanje plače delavkam, starejšim od 50 let in delavcem, starejšim od 55 let).

Kolektivna pogodba Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje Slovenije podpisana dne 17.05.1995, s spremembami in dopolnitvami z dne 23.10.2003 ter aneksi k tej pogodbi: št. 1 z dne 20.07.1999, št. 2 z dne 08.11.2000, št. 3 z dne 16.01.2001, št. 4 z dne 24.10.2002:

- 126. člen (dodatek za fizične obremenitve, posebne obremenitve pri delu s strankami)
- 127. člen (dodatek za omejitve, ki izhajajo iz dela)

Zakon o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (ZVNDN) - Uradni list RS, št. 64/94 in 33/2000)

- 106. člen (dodatek za vrednotenje dela v posebnih delovnih razmerah).

Kolektivna pogodba za poklicne gasilce in druge delavce, zaposlene v Javnem zavodu za zaščitno in požarno reševanje Maribor - register kolektivnih pogodb: Sklep Upravne enote Maribor št. 14100-0003/98-0800-10, z dne 23.9.1998.

Plačna skupina J – Spremljajoča delovna mesta

Pri posameznem delovnem mestu se uporabljajo dodatki iz uredb in kolektivnih pogodb, glede na to, v katero plačno skupino spada posamezno delovno mesto.

(2) Uporabniki proračuna, ki so izplačevali dodatke na podlagi svojih splošnih aktov, pri prevedbi upoštevajo vse dodatke, ki ne bodo kot dodatki določeni v Kolektivni pogodbi za javni sektor. Uporabnik proračuna je dolžan spisek dodatkov, ki bodo upoštevani ob prevedbi, poslati v vednost ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju.

(3) Dodatki, ki so upoštevani pri prevedbi, ne morejo biti določeni v Kolektivni pogodbi za javni sektor.

49.c člen

(1) Nominalni znesek vrednosti delovnega mesta oziroma naziva, izračunan v skladu z 49.a in 49.b členom tega zakona se prevede v plačni razred po tem zakonu z uvrstitvijo v po vrednosti najbližji plačni razred iz priloge 1 tega zakona. Prevedba orientacijskih delovnih mest in nazivov je priloga Kolektivne pogodbe za javni sektor, prevedba vseh delovnih mest in nazivov pa je priloga uredb oziroma aneksov h kolektivnim pogodbam dejavnosti in poklicev. Če prevedba delovnih mest in nazivov ni določena v navedenih aktih, se določi z aktom organa uporabnika proračuna, ki je pristojen za urejanje pravic in obveznosti iz delovnih razmerij.

(2) Nominalni znesek osnovne plače javnega uslužbenca, izračunan v skladu z 49.a in 49.b členom tega zakona, se prevede v osnovno plačo po tem zakonu z uvrstitvijo v po vrednosti najbližji plačni razred iz priloge 1, vendar ne nižje, kot v plačni razred, ki je za toliko razredov višji od plačnega razreda delovnega mesta javnega uslužbenca, kot jih je dosegel z napredovanjem do dneva prevedbe.

(3) Nominalni znesek osnovne plače funkcije, izračunan v skladu z 49.a in 49.b členom tega zakona se prevede v plačni razred po tem zakonu z uvrstitvijo v po vrednosti najbližji plačni razred iz priloge 1 tega zakona. Prevedba se določi z aktom organa uporabnika proračuna, ki je pristojen za urejanje pravic in obveznosti iz delovnih razmerij.

(4) Nominalni znesek osnovne plače funkcionarja, izračunan v skladu z 49.a in 49.b členom tega zakona, se prevede v plačni razred po tem zakonu z uvrstitvijo v po vrednosti najbližji plačni razred iz

priloge 1 tega zakona, vendar ne nižje kot v plačni razred, ki je za toliko razredov višji od plačnega razreda funkcije, kot jih je funkcionar dosegel do dneva prevedbe. Prevedba se določi z aktom organa uporabnika proračuna, ki je pristojen za urejanje pravic in obveznosti iz delovnih razmerij.

2. ODPRAVA NESORAZMERIJ V OSNOVNIH PLAČAH FUNKCIONARJEV IN JAVNIH USLUŽBENCEV

49.č člen

(1) Javni uslužbenec, ki je bil s prevedbo uvrščen v višji plačni razred od prevedenega plačnega razreda njegovega delovnega mesta oziroma naziva, se zaradi odprave nesorazmerja uvrsti v plačni razred, ki je od plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, določenega v skladu s tem zakonom, višji za razliko med prevedenim plačnim razredom javnega uslužbenca v skladu z drugim odstavkom 49.c člena in prevedenim plačnim razredom delovnega mesta oziroma naziva v skladu s prvim odstavkom 49.c člena tega zakona.

(2) Če je v Kolektivni pogodbi za javni sektor, kolektivni pogodbi dejavnosti oziroma poklicev ali uredbi za delovno mesto oziroma naziv, na katerega je razvrščen javni uslužbenec, določen višji plačni razred od prevedenega plačnega razreda, določenega na podlagi prvega odstavka 49.c člena tega zakona, se javnemu uslužbencu zaradi odprave nesorazmerja v osnovni plači določi višji plačni razred, kot je zanj ugotovljen na podlagi drugega odstavka 49. c člena tega zakona, vendar pri tem osnovno plačo višjega plačnega razreda doseže postopoma.

(3) V skladu s prejšnjim odstavkom javni uslužbenec ne more biti uvrščen v višji plačni razred od plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, ki ga je možno doseči z napredovanjem.

(4) Javni uslužbenec doseže osnovno plačo, ki pripada višjemu plačnemu razredu zaradi odprave nesorazmerja v rokih in na način dogovorjen s Kolektivno pogodbo za javni sektor.

(5) Postopna odprava razlike med osnovno plačo višjega plačnega razreda in osnovno plačo plačnega razreda, v katerega je bil javni uslužbenec uvrščen s prevedbo, se izvede v rokih in na način, dogovorjen s Kolektivno pogodbo za javni sektor. Za zaposlene v dejavnostih in poklicih, kjer pred uveljavitvijo tega zakona ni bil uveljavljen sistem napredovanj v plačne razrede ali nazive in ni bilo izravnalnih dodatkov, bodo merila za njihovo uvrstitev v plačni razred, ki vključujejo tudi pravico do preteklega napredovanja in izravnalnih dodatkov, opredeljena v Kolektivni pogodbi za javni sektor.

(6) Funkcionarjem plačne podskupine A1, A2, A3 in A4, ki jim pripada višja osnovna plača od prevedene osnovne plače, določene v skladu s predpisi, ki so se uporabljali do začetka obračuna plač funkcionarjem po tem zakonu, se nastalo nesorazmerje odpravi na naslednji način:

a) nesorazmerja v osnovnih plačah, ki so večja od štirih plačnih razredov, se odpravijo s 1. januarjem 2008 v višini nesorazmerja nad štirimi plačnimi razredi,

b) preostala nesorazmerja v osnovnih plačah se odpravijo v obdobju od leta 2008 do leta 2009 z naslednjo dinamiko:

- 1/3 nesorazmerja se odpravi s 1.1.2008

- 1/3 nesorazmerja se odpravi s 1.7.2008

- 1/3 nesorazmerja se odpravi s 1.7.2009

(7) Funkcionarjem, ki jim pripada nižja osnovna plača od prevedene osnovne plače, določene v skladu s predpisi, ki so se uporabljali do začetka obračuna plač po tem zakonu, se nastalo nesorazmerje odpravi s 1. januarjem 2008, pri čemer se upošteva določba 49. člena tega zakona.

(8) V primerih, ko se osnovne plače funkcij v primerjavi s prevedenimi povečujejo, pripada funkcionarjem, ki nastopijo funkcijo po 1. januarju 2008, osnovna plača v višini osnovne plače, ki je bila določena za to funkcijo s prevedbo v skladu s tretjim odstavkom 49.c člena tega zakona, povečano za delež, za kolikor so bila odpravljena nesorazmerja do dneva nastopa funkcije.

(9) V primerih, ko se osnovne plače funkcij v primerjavi s prevedenimi znižujejo, pripada

funkcionarjem, ki nastopijo funkcijo po 1. januarju 2008, osnovna plača funkcije, kot je določena v prilogi 3 tega zakona.

(10) Na način iz devetega odstavka tega člena se določijo tudi plače javnih uslužbencev, ki se zaposlijo oziroma so premeščeni ali imenovani v naziv po prvem obračunu plač v skladu s tem zakonom.

(11) Če se javnemu uslužbencu ali funkcionarju ob zaposlitvi, premestitvi, imenovanju oziroma izvolitvi, določi višji plačni razred od plačnega razreda delovnega mesta, naziva ali funkcije, se dodani plačni razredi prištejejo plačnemu razredu, določenemu po devetem, desetem in enajstem odstavku.

49.d člen

(1) V obdobju odprave nesorazmerij napreduje javni uslužbenec na delovnem mestu oziroma v nazivu v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi. Napredovanje javnega uslužbenca se ne šteje kot odprava nesorazmerja v osnovni plači, ampak sta oba postopka med seboj ločena. Plačni razredi, ki jih javni uslužbenec pridobi z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu, se prištejejo k že doseženemu plačnemu razredu.

(2) Če je bil javni uslužbenec s prevedbo uvrščen v plačni razred, ki dosega ali presega najvišji plačni razred, ki ga je možno z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu doseči po odpravi nesorazmerja, ne more napredovati, dokler ne pridobi višjega naziva ali je razporejen na višje uvrščeno delovno mesto.

(3) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporablja tudi za sodnike, državne tožilce in državne pravobranilce.

49.e člen

V primeru, da javni uslužbenec oziroma funkcionar v času odprave nesorazmerja napreduje na višje delovno mesto ali v višji naziv, se uvrsti v plačni razred novega delovnega mesta oziroma naziva v skladu s predpisi, ki veljajo za napredovanje na višje delovno mesto oziroma v višji naziv.

3. PRIMERJAVA MED PLAČO JAVNEGA USLUŽBENCA IN FUNKCIONARJA PRED IN PO ZAČETKU UPORABE TEGA ZAKONA

49.f člen

(1) V skladu z 49. členom tega zakona se izvede primerjava med plačo, določeno na podlagi predpisov in kolektivnih pogodb, ki se uporabljajo do začetka izplačila plač po tem zakonu in plačo, izplačano po tem zakonu.

(2) Primerljivi znesek plače, določen po predpisih in kolektivnih pogodbah, ki se uporabljajo do začetka izplačila plač po tem zakonu, je plača javnega uslužbenca za mesec pred prvim izplačilom plač po tem zakonu, izračunana za polni delovni čas (174 delovnih ur oziroma manj, če tako določa posebni zakon za določeno delovno mesto). Pri izračunu se upošteva nominalni znesek osnovne plače, določen v skladu s tretjim odstavkom 49.a člena tega zakona, dodatek za vodenje, dodatek za delovno dobo, dodatek za stalnost, dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat in dodatek za dvojezičnost.

(3) Primerljivi znesek plače, določen po tem zakonu, je plača javnega uslužbenca, obračunana za polni delovni čas (174 delovnih ur oziroma manj, če tako določa posebni zakon za določeno delovno mesto). Pri izračunu se upošteva osnovna plača, korigirana za morebitno odpravo nesorazmerja v osnovni plači, položajni dodatek, dodatek za delovno dobo, dodatek za stalnost, dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat in dodatek za dvojezičnost.

(4) V kolikor je primerljivi znesek plače, izračunan v skladu z drugim odstavkom tega člena, višji od

primerljivega zneska plače, obračunanega v skladu s prejšnjim odstavkom, se znesku plače iz prejšnjega odstavka doda razlika do zneska plače iz drugega odstavka tega člena.

(5) Primerljivi znesek plače, določen po predpisih, ki se uporabljajo do začetka obračuna plač funkcionarjev po tem zakonu, je plača za mesec pred prvim izplačilom plač po tem zakonu, izračunana za polni delovni čas (174 delovnih ur). Pri izračunu se upošteva koeficient za določitev plače funkcionarja, funkcijski dodatek oziroma dodatek za nezdružljivost oziroma delovna uspešnost za državne sekretarje in člane državne revizijske komisije, dodatek za vodenje, dodatek za vodenje na sedežu, dodatek za delovno dobo in dodatek za dvojezičnost.

(6) Primerljivi znesek plače, določen po tem zakonu, je plača funkcionarja, obračunana za polni delovni čas (174 delovnih ur). Pri izračunu se upošteva osnovna plača, korigirana za morebitno odpravo nesorazmerja v osnovni plači, položajni dodatek, dodatek za delovno dobo, dodatek za specializacijo, magisterij in doktorat in dodatek za dvojezičnost.

(7) V kolikor je primerljivi znesek plače ustavnega sodnika, sodnika, državnega tožilca ali državnega pravobranilca, izračunan v skladu s petim odstavkom tega člena, višji od primerljivega zneska plače, obračunanega v skladu s šestim odstavkom tega člena, se znesku plače iz šestega odstavka tega člena doda razlika do zneska plače iz petega odstavka tega člena. V kolikor je primerljivi znesek plače drugega funkcionarja, izračunan v skladu s petim odstavkom tega člena, zmanjšan za 5 %, višji od primerljivega zneska plače, obračunanega v skladu s prejšnjim odstavkom, se znesku plače iz prejšnjega odstavka doda razlika do zneska plače iz petega odstavka tega člena, zmanjšane za 5 %.

50. člen

(1) V letu 2003 znašajo sredstva za delovno uspešnost 2% letnih sredstev za plače.

(2) V naslednjih letih se obseg sredstev za delovno uspešnost povečuje v skladu s proračunskimi možnostmi in v skladu s tem zakonom.

(3) Uskladitev razmerij med posameznimi plačnimi podskupinami, ki so določena v prilogi 2 tega zakona, se uveljavi postopoma v obdobju do leta 2009.

(4) Razpon med najvišjo in najnižjo osnovno plačo se bo z ustrezno določitvijo vrednosti plačnih razredov zmanjševal sorazmerno v obdobju 2004 do 2009 tako, da za leto 2009 ne bo znašal več kot 1:10.

(5) Vrednost plačnih razredov iz priloge 1 tega zakona se po postopku, določenem v 5. členu tega zakona, prvič uskladi za leto 2004.

(6) Od leta 2004 do dokončne odprave nesorazmerij v javnem sektorju najkasneje do 31.12.2009 se vsako leto polovica uskladitve oziroma obseg sredstev iz naslova dogovorjene uskladitve in sredstva iz drugih virov nameni za odpravo ugotovljenih nesorazmerij med osnovnimi plačami v javnem sektorju in za zmanjšanje razpona med najnižjo in najvišjo osnovno plačo v javnem sektorju v razmerju 1:10.

(7) Sredstva za odpravo ugotovljenih nesorazmerij se zbirajo na posebni proračunski postavki državnega proračuna in proračunov lokalnih skupnosti. Za področje zdravstva se sredstva za odpravo ugotovljenih nesorazmerij zagotovijo s splošnim dogovorom za izvedbo programa zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja področje zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja.

(8) Sredstva, namenjena za odpravo nesorazmerij, predstavljajo del neizplačane uskladitve plač, ki pripadajo javnim uslužbencem. Če vsi podzakonski akti in kolektivne pogodbe, potrebne za obračun in izplačilo plač po tem zakonu niso sprejeti do 1.4.2006, se vlada in reprezentativni sindikati uskladijo o načinu odprave nesorazmerij v obsegu, ki ga omogočajo sredstva iz 50.b člena tega zakona iz naslova nižje uskladitve plač, ali o dodatni uskladitvi plač, o obsegu nesorazmerij, o nadaljnjem zbiranju sredstev za njihovo odpravo in o uskladitvi plač v letu 2006.

4. NAMENSKA SREDSTVA ZA ODPRAVO NESORAZMERIJ V PLAČAH

50.a člen

(1) Za zagotavljanje namenskih sredstev iz 50.b člena tega zakona se odprejo namenske postavke v državnem proračunu Republike Slovenije, proračunih lokalnih skupnosti in pri Zavodu za zdravstveno zavarovanje Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: financer). Zbrana sredstva so namenjena za odpravljanje nesorazmerij v osnovnih plačah v skladu z določbo 49.č člena tega zakona.

(2) Neporabljeni sredstva namenskih postavk v tekočem letu se prenesejo v naslednje leto.

(3) Ko vlada in reprezentativni sindikati ugotovijo, da so nesorazmerja v plačah odpravljena, se s kolektivno pogodbo za javni sektor dogovorijo, da preneha obveznost zbiranja sredstev na namenskih postavkah in se morebitna neporabljeni sredstva iz naslova nižje uskladitve plač prenesejo v dodatno uskladitev plač.

50.b člen

(1) Na namenski postavki financer zbira sredstva dogovorjenega dela uskladitve plač, ki so namenjena odpravi nesorazmerij v skladu s šestim odstavkom 50. člena tega zakona, in sicer v obsegu pripadajočih sredstev za proračunske uporabnike, za katere sredstva za plače zagotavlja financer.

(2) Obveznost zbiranja sredstev na namenskih postavkah nastopi s 1.7.2005 v višini uskladitve plač za 0,5% (uskladitev za leto 2005) in v višini uskladitve plač za 0,2% (uskladitev za leto 2004) od zneska izhodiščne plače oziroma osnove za obračun plač za junij 2005, razen za namensko postavko državnega proračuna Republike Slovenije, na kateri se zagotovijo sredstva tudi za obdobje od 1.7.2004 do 30.6.2005 v višini uskladitve plač za 0,2% od zneska izhodiščne plače oziroma osnove za obračun plač za julij 2004, in sicer v obsegu pripadajočih sredstev za proračunske uporabnike, za katere sredstva za plače zagotavlja državni proračun.

(3) Do sprejema Kolektivne pogodbe za javni sektor se delež sredstev za odpravo nesorazmerij določi v skladu s tem zakonom in Dogovorom o načinu in višini uskladitve osnovnih plač in določitvi regresa za letni dopust za leti 2004 in 2005 (Uradni list RS, št. 73/03), po sprejemu Kolektivne pogodbe za javni sektor pa s to pogodbo v skladu s tem zakonom.

(4) Obseg zbranih sredstev ne vpliva na obveznost delodajalca za izplačilo plač javnim uslužbencem v višini in dinamiki v skladu s kolektivnimi pogodbami in podzakonskimi akti.

50.c člen

Namenska sredstva se pričnejo uporabljati za svoj namen, ko uporabniki proračuna pričnejo izplačevati plače po tem zakonu.

50.č člen

Navodilo za izračun višine obveznosti financerja iz 50.b člena tega zakona, način vplačila in način poročanja izda minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

50.d člen

(1) Za evidenco stanja sredstev na namenskih proračunskih postavkah iz 50.a člena tega zakona je pristojno ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju.

(2) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, enkrat letno o višini zbranih in izplačanih sredstev namenskih postavk obvesti reprezentativne sindikate javnega sektorja.

(3) Za nadzor nad pravilnostjo izračuna sredstev za odpravo nesorazmerij je pristojna Proračunska inšpekcija Urada za nadzor proračuna pri ministrstvu, pristojnem za finance.

51. člen

Svet iz 34. člena tega zakona se ustanovi najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

52. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati vse določbe zakonov in drugih predpisov, ki urejajo plače zaposlenih v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnostih ter drugih osebah javnega prava, ki se urejajo s tem zakonom, razen določb področnih predpisov, ki urejajo napredovanje oziroma pridobitev nazivov, in določb področnih zakonov, ki določajo dodatek za stalnost javnim uslužbencem oziroma uradnikom s posebnimi pooblastili.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka znaša dodatek za stalnost javnim uslužbencem oziroma uradnikom s posebnimi pooblastili, pod pogoji, določenimi v področnih zakonih, po začetku izplačila plač po tem zakonu enak odstotek, kot bo določen za dodatek za delovno dobo.

(3) Višina uskladitve izhodiščne plače za I. tarifni razred za mesec avgust 2003 in januar 2004 se lahko spremeni samo z aneksom h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji.

(4) Izplačilo plač po tem zakonu za plačno skupino C, D, E, F, G, H oziroma I s pripadajočimi delovnimi mesti iz plačne skupine J, mora biti zagotovljeno najkasneje tri mesece po sklenitvi Kolektivne pogodbe o skupni metodologiji za uvrščanje orientacijskih delovnih mest in nazivov v plačne razrede, Kolektivne pogodbe za javni sektor, sprejemu vseh potrebnih podzakonskih aktov in sklenitvi kolektivnih pogodb oziroma njihovih aneksov, ki uvrščajo v plačne razrede vsa delovna mesta in nazive v tej plačni skupini s pripadajočimi delovnimi mesti iz plačne skupine J.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka izplačilo plač po tem zakonu za posamezno plačno skupino ni mogoče, dokler niso sklenjene kolektivne pogodbe, ki uvrščajo v plačne razrede vsa delovna mesta in nazive najmanj treh plačnih skupin iz prejšnjega odstavka tega člena s pripadajočimi delovnimi mesti iz plačne skupine J.

(6) Do začetka izplačila plač po tem zakonu, se javnim uslužbencem izplačujejo plače po predpisih in kolektivnih pogodbah, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

(7) Ne glede na določbo petega odstavka tega člena je možno javnemu uslužbencu iz plačne skupine B v obdobju do pričetka izplačevanja plač v skladu s tem zakonom, s pogodbo o zaposlitvi določiti oziroma izplačati plačo največ v višini, ki brez dodatka za delovno dobo pri uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj je država, ne presega višine bruto plače 65. plačnega razreda, pri uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj je lokalna skupnost, pa ne presega višine bruto plače 59. plačnega razreda iz Priloge 1 tega zakona.

(8) Izjeme od omejitve iz šestega odstavka tega člena so dopustne le v primeru plačila dela v dežurstvu, če uporabnik proračuna pridobi soglasje pristojnega ministra, ker je delo javnega uslužbenca iz plačne skupine B v dežurstvu nujno potrebno zaradi zagotavljanja nemotene

opravljanja dejavnosti.

(9) V obdobju uporabe šestega odstavka tega člena je možno javnemu uslužbencu iz plačne skupine B poleg plače izplačati enkratno letno nagrado za uspešno poslovanje le s soglasjem ustanovitelja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ugotovitev organa upravljanja, pristojnega za sprejem letnega poročila, da so preseženi cilji letnega programa dela,
- pozitiven poslovni izid,
- več kot 10% prihodkov doseženih s prodajo blaga in storitev na trgu in
- izplačilo povečane delovne uspešnosti za zaposlene s soglasjem ustanovitelja, kadar je v skladu s predpisi takšno soglasje potrebno.

(10) Sklenjene pogodbe o zaposlitvi se uskladijo z določbami prejšnjih treh odstavkov najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

(11) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena se pričnejo plače ravnateljev, direktorjev in tajnikov izplačevati po določbah tega zakona najkasneje s 1.3.2006. Če do 31.12. 2005 ni sprejeta Kolektivna pogodba za javni sektor, vlada z uredbo določi višino dodatkov, ki se začasno uporabljajo za izplačilo plač ravnateljem, direktorjem in tajnikom, do pričetka uporabe Kolektivne pogodbe za javni sektor. Ne glede na druge določbe tega zakona se dinamika odprave nesorazmerij v osnovnih plačah določi z uredbo o uvrščanju delovnih mest ravnateljev, direktorjev in tajnikov v plačne razrede. Za izplačilo plač direktorjev se ne uporabljajo določbe prvega odstavka 49. člena in 49.f člena tega zakona.

(12) Izhodiščna plača za negospodarske dejavnosti za I. tarifni razred od 1. julija 2008 znaša 248,72 eurov.

52.a člen

(1) Izhodiščna plača za negospodarske dejavnosti za I. tarifni razred od 1. julija 2008 znaša 248,72 eurov.

(2) Plačna lestvica iz priloge 1 zakona se spremeni tako, da se osnovne plače plačnih razredov od 1. julija 2008 povišajo za 2,00 %.

(3) Usklajena plačna lestvica iz prejšnjega odstavka se objavi kot priloga 1 tega zakona.

53. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 430-03/02-17/102

Ljubljana, dne 29. julija 2008

EPA 2230-IV

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Vasja Klavora l.r.
Podpredsednik

Priloga 1:

Plačna lestvica, veljavna od 1. julija 2008

Plačni razred	Osnovna plača
1	472,04
2	490,93
3	510,55
4	530,98
5	552,22
6	574,31
7	597,27
8	621,16
9	646,03
10	671,86
11	698,73
12	726,69
13	755,75
14	785,98
15	817,43
16	850,11
17	884,13
18	919,49
19	956,27
20	994,51
21	1.034,30
22	1.075,67
23	1.118,69
24	1.163,45
25	1.209,98
26	1.258,38
27	1.308,71
28	1.361,07
29	1.415,51
30	1.472,13
31	1.531,02
32	1.592,25
33	1.655,93
34	1.722,18
35	1.791,06

Plačni razred	Osnovna plača
37	1.937,21
38	2.014,70
39	2.095,30
40	2.179,12
41	2.266,28
42	2.356,91
43	2.451,20
44	2.549,25
45	2.651,21
46	2.757,26
47	2.867,55
48	2.982,26
49	3.101,55
50	3.225,61
51	3.354,63
52	3.488,82
53	3.628,36
54	3.773,51
55	3.924,44
56	4.081,41
57	4.244,69
58	4.414,46
59	4.591,04
60	4.774,68
61	4.965,67
62	5.164,29
63	5.370,87
64	5.585,71
65	5.809,13

36	1.862,71
37	1.937,21

Priloga 3: Uvrstitev funkcij v plačne razrede

a) Plačni razredi funkcij predsednika republike in funkcij izvršilne oblasti – A1

Funkcije v plačni podskupini A1 so uvrščene v plačne razrede v razponu od 55. do 65. plačnega razreda:

Šifra funkcije	Funkcija	Plačni razred
A010101	predsednik republike	65
A010201	predsednik vlade	65
A010210	minister	62 – 64
A010240	državni sekretar	59 – 61
A010220	generalni sekretar vlade	62
A010105	generalni sekretar predsednika republike	57
A010110	vodja kabineta predsednika republike	56
A010115	namestnik generalnega sekretarja predsednika republike	56
A010120	svetovalec predsednika republike	55

Plačni razred ministra določi predsednik vlade v okviru razpona iz prejšnjega odstavka, plačni razred državnega sekretarja pa vlada na predlog ministra, pristojnega za javno upravo.

b) Plačni razredi funkcij zakonodajne oblasti – A2

Funkcije v plačni podskupini A2 so uvrščene v plačne razrede v razponu od 54. do 65. plačnega razreda:

Šifra funkcije	Funkcija	Plačni razred
A020101	predsednik državnega zbora	65
A020105	podpredsednik državnega zbora	62
A020110	poslanec evropskega parlamenta	62
A020120	poslanec	55 – 62
A020107	generalni sekretar državnega zbora	60
A010205	Sekretar državnega sveta	54

Plačne razrede poslancev določi pristojno delovno telo državnega zbora v okviru razpona iz prejšnjega odstavka.

c) Plačni razredi funkcij sodne oblasti – A3

Funkcije v plačni podskupini A3 so uvrščene v plačne razrede v razponu od 40. do 65. plačnega razreda:

Šifra funkcije	Funkcija	Število zaposlenih pri uporabniku proračuna	Plačni razred
A037101	predsednik vrhovnega sodišča		65
A037105	podpredsednik vrhovnega sodišča		60
A037301	predsednik višjega sodišča I	nad 100 zaposlenih	60
A037401	predsednik okrožnega sodišča I	nad 300 zaposlenih	57
A037302	predsednik višjega sodišča II	do 100 zaposlenih	59
A037311	podpredsednik višjega sodišča I	nad 100 zaposlenih	58
A037501	predsednik okrajnega sodišča I	nad 300 zaposlenih	55
A037110	vrhovni sodnik svetnik		57
A037402	predsednik okrožnega sodišča II	od 101 do 300 zaposlenih	56
A037411	podpredsednik okrožnega sodišča I	nad 300 zaposlenih	55
A037312	podpredsednik višjega sodišča II	do 100 zaposlenih	57
A037403	predsednik okrožnega sodišča III	do 100 zaposlenih	55
A037502	predsednik okrajnega sodišča II	od 101 do 300 zaposlenih	54
A037511	podpredsednik okrajnega sodišča I	nad 300 zaposlenih	53
A037111	vrhovni sodnik		55
A037503	predsednik okrajnega sodišča III	od 51 do 100 zaposlenih	53
A037412	podpredsednik okrožnega sodišča II	od 101 do 300 zaposlenih	54
A037107	generalni sekretar vrhovnega sodišča		54
A037330	višji sodnik svetnik		55
A037504	predsednik okrajnega sodišča IV	do 50 zaposlenih	52
A037413	podpredsednik okrožnega sodišča III	do 100 zaposlenih	53
A037512	podpredsednik okrajnega sodišča II	od 101 do 300 zaposlenih	52
A037450	okrožni kazenski sodnik svetnik		53
A037513	podpredsednik okrajnega sodišča III	od 51 do 100 zaposlenih	51
A037460	okrožni sodnik svetnik		52
A037514	podpredsednik okrajnega sodišča IV	do 50 zaposlenih	50
A037550	okrajni sodnik svetnik		50
A037331	višji sodnik		48
A037451	okrožni kazenski sodnik		43
A037461	okrožni sodnik		42
A037551	okrajni sodnik		40

d) Plačni razredi funkcij v drugih državnih organih – A4

Funkcije v plačni podskupini A4 so uvrščene v plačne razrede v razponu od 40. do 65. plačnega razreda:

Šifra funkcije	Funkcija	Število zaposlenih pri uporabniku proračuna	Plačni razred
A047101	predsednik ustavnega sodišča		65
A047201	predsednik računskega sodišča		64
A047401	generalni državni tožilec		64

A047301	varuh človekovih pravic		63
A047110	sodnik ustavnega sodišča		62
A047203	namestnik predsednika računskega sodišča		59
A047701	predsednik državne revizijske komisije		59
A047405	namestnik generalnega državnega tožilca		59
A047901	informatijski pooblaščenec		58
A047451	vodja okrožnega državnega tožilstva I	območje okrožnega sodišča I	57
A047501	generalni državni pravobranilec		57
A047105	generalni sekretar ustavnega sodišča		57
A047452	vodja okrožnega državnega tožilstva II	območje okrožnega sodišča II	56
A047453	vodja okrožnega državnega tožilstva III	območje okrožnega sodišča III	55
A047420	vrhovni državni tožilec svetnik		57
A047220	vrhovni državni revizor		56
A047710	član državne revizijske komisije		56
A047425	vrhovni državni tožilec		55
A047305	namestnik varuha človekovih pravic		55
A047505	namestnik generalnega državnega pravobranilca		55
A047456	namestnik vodje okrožnega državnega tožilstva I	območje okrožnega sodišča I	55
A047801	predsednik komisije za preprečevanje korupcije		54
A047205	sekretar računskega sodišča		54
A047310	generalni sekretar varuha		54
A047440	višji državni tožilec svetnik		55
A047460	okrožni državni tožilec svetnik		53
A047457	namestnik vodje okrožnega državnega tožilstva II	območje okrožnega sodišča II	54
A047805	namestnik predsednika komisije za preprečevanje korupcije		51
A047810	član komisije za preprečevanje korupcije		50
A047458	namestnik vodje okrožnega državnega tožilstva III	območje okrožnega sodišča III	53
A047445	višji državni tožilec		48
A047520	državni pravobranilec		48
A047465	okrožni državni tožilec		43
A047468	pomočnik okrožnega državnega tožilca		40
A047535	pomočnik državnega pravobranilca		40

e) Plačni razredi funkcij v lokalnih skupnostih – A5

Funkcije v plačni podskupini A5 so uvrščene v plačne razrede v razponu od 32. do 59. plačnega razreda:

Šifra funkcije	Funkcija	Število prebivalcev lokalne skupnosti	Plačni razred
A050101	župan I (Ljubljana)	nad 200.000 prebivalcev	59
A050201	župan II (Maribor)	od 100.001 do 200.000 prebivalcev	57
A050301	župan III	od 30.001 do 100.000 prebivalcev	55
A050401	župan IV	od 15.001 do 30.000 prebivalcev	53
A050501	župan V	od 5001 do 15.000 prebivalcev	51
A050601	župan VI	od 2001 do 5000 prebivalcev	49
A050701	župan VII	do 2000 prebivalcev	46
A050110	podžupan I (Ljubljana)	nad 200.000 prebivalcev	44 - 51
A050210	podžupan II (Maribor)	od 100.001 do 200.000 prebivalcev	42 – 49
A050310	podžupan III	od 30.001 do 100.000 prebivalcev	40 – 47
A050410	podžupan IV	od 15.001 do 30.000 prebivalcev	38 – 45
A050510	podžupan V	od 5001 do 15.000 prebivalcev	36 - 43
A050610	podžupan VI	od 2001 do 5000 prebivalcev	34 – 41
A050710	podžupan VII	do 2000 prebivalcev	32 – 38

Plačni razred podžupana določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Pri predčasnem prenehanju mandata župana lahko podžupanu določi plačni razred občinski svet.